

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984- 1985

Nr. 19

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

10 JULI 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	725
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	726
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden . .	732
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	738
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	741
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	741
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	742
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	743
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden . .	747
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	747
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	752
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	752
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	760

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)**

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 80
van 17 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

*Delfstoffenbeleid — Oprichting van een gewestelijke
 grondbank*

Het „Jaarboek — oktober 1983-september 1984” van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu stelt terecht dat een efficiënt delfstoffenbeleid vereist dat men over goede statistische gegevens beschikt.

Het is daarenboven noodzakelijk dat het aanbod van delfstoffen, afkomstig van infrastructuurwerken (o.a. aanleg van waterwegen, autosnelwegen, dokken, e.d.) vroegtijdig wordt gesignaleerd, teneinde overbodige ontginningen te voorkomen.

Graag vernam ik welke initiatieven de geachte Gemeenschapsminister tijdens de huidige legislatuur heeft genomen om een dergelijk efficiënt delfstoffenbeleid te helpen bevorderen.

Antwoord

In beginsel is de bevoegdheid voor het opstellen van statistieken krachtens de wet exclusief toegewezen aan het Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Niettemin heeft de vaste commissie voor ontgrondingen, samen met het Ministerie van Openbare Werken, uitvoerige gegevens verzameld die een beter inzicht verschaffen in de zandbehoeften voor diverse infrastructuurwerken en in het grondaanbod afkomstig van waterbouwkundige werken. Daarnaast werden ondermeer door de GOM-Limburg nauwkeurige statistieken voor de grindsector opgemaakt.

Op deze wijze kunnen overbodige ontginningen thans worden voorkomen.

Vraag nr. 81
van 17 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Zand- en grindontginningen — Heffingen

Het onderzoek in verband met delfstoffen en grondwater is, naar verluidt, in Vlaanderen, zwak en versnipperd. De nood aan een stevig opgezet programma is nochtans groot. De financiering ervan zou kunnen geschieden via een Fonds gespijsd door heffingen (per ton) op zand, grind, enz. Dergelijke heffingen bestaan er bijvoorbeeld op de zandwinning op het Continentaal Plat en op Limburgs grind.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de geachte Gemeenschapsminister van oordeel dat enige coördinatie, zowel van heffingen als van de verspreide onderzoeksinspanningen (Geologische Dienst, RUG, LUC, SCK, NIEB, Rijksinstituut voor Grondmechanica . . .) noodzakelijk is, in verband met grond, ondergrond en grondwater?
2. Welke initiatieven werden tijdens de huidige legislatuur ter zake getroffen?

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde coördinatie is uiteraard een absolute noodzaak.

De uitvoering ervan wordt evenwel in sterke mate bemoeilijkt door het feit dat de meeste instellingen die ter zake deskundig zijn, nog steeds ressorteren onder de nationale bevoegdheid.

Door de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap is ondertussen een inventaris van de bestaande heffingen en onderzoeksprojecten opgesteld. Anderzijds is met de Geologische Dienst van België een protocol voor samenwerking opgesteld met het oog op de uitvoering van prioritaire onderzoeksopdrachten.

Deze gegevens vormen de basis voor een goed en gecoördineerd beleid.

Vraag nr. 82
van 20 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Benoemingen

In de Vlaamse Executieve werd een besluit goedgekeurd tot opsplitsing van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in twee compleet aparte delen. Deze opsplitsing is niet gebeurd volgens de voorwaarden van de Raad van State en mist dus elke wettelijke grond. Bovendien werd een vijfde buitendienst opgericht zonder dat de algemene vergadering daartoe reglementair werd samengeroepen. Daarnaast werd het besluit rond het nieuwe personeelskader genomen zonder de wettelijk verplichte adviezen van de directieraad en de syndicale Raad voor Advies. Evenmin werd het akkoord gevraagd van Openbaar Ambt.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel nieuwe functies van niveau 1, 2, 3 en 4 worden door het nieuwe personeelskader gecreëerd?
2. Hoeveel functies van de verschillende niveaus zijn er nu voorzien op het hoofdbestuur in Aalst en op de buitendienst in Gent? Hoeveel personeelsleden werken er momenteel op deze twee diensten? Hoeveel personeelsleden op deze twee diensten zijn gedomicilieerd in het arrondissement Dendermonde?

3. Werden in de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij DAC, BTK-ers, tewerkgestelde werklözen, opgenomen? Hoeveel werden er per categorie en per niveau opgesplitst, opgenomen? Hoeveel personeelsleden wonen in het arrondissement Dendermonde?
 4. Wanneer werden deze mensen tewerkgesteld?
- N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

De vraag valt in de bevoegdheid van de heer Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, aan wie ze eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 84 van 24 juni 1985 van de heer J. DE MOL

Ecologische Commissie van het departement van Openbare Werken — Vertegenwoordiging

De leden van de Ecologische Commissie van het departement van Openbare Werken werden benoemd bij KB van 28 maart 1984. Voor de samenstelling werden de Gemeenschappen en de Executieve verzocht een afgevaardigde aan te duiden.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke criteria werden door de Vlaamse Executieve gehanteerd bij het aanduiden van haar vertegenwoordiger?
2. Werd als voorwaarde voor het zetelen in de Ecologische Commissie binnen de Executieve kennis van de Ruimtelijke Ordening en het Leefmilieu gesteld?
3. Heeft de afgevaardigde van de Vlaamse Executieve een opleiding of beroepservaring op het vlak van de Ruimtelijke Ordening?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag van Mevrouw M. Van Puymbroeck, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad van 16 oktober 1984, blz. 2.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 222 van 22 mei 1985 van de heer A. DE BEUL

Gedrukte stukken en publikaties van de Vlaamse Gemeenschap — Taalgebruik

Herhaaldelijk is uit krantenstukken en andere publikaties het ongenoegen gebleken van taalkundigen

over het taalgebruik in de stukken en publikaties van de Vlaamse Gemeenschap.

Dit ongenoegen blijkt eens te meer uit het advies van de Raad van State i.v.m. het ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk Stuk 3 15 (1984- 1985) nr. 1, blz. 14.

Letterlijk schrijft de Raad van State : „ De Vlaamse Gemeenschap is, door artikel 4, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, belast met de zorg voor de bescherming en de luister van de Nederlandse taal.

Men kan bezwaarlijk stellen dat het huidige voorontwerp van die zorg getuigt. Uit het oogpunt van de taal zou het voorontwerp dan ook het best eens nagelezen worden door taalkundig bevoegden”.

Van de (culturele) autonomie voor Vlaanderen hebben generaties Vlamingen veel verwacht inzake de zorg voor en de ontplooiing van onze taal. Het taalgebruik van de Vlaamse ambtenaren is voor velen een zware ontgoocheling.

Welke richtlijnen worden ter zake aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en aan de kabinetten gegeven?

Antwoord

Aansluitend op mijn voorlopig antwoord op zijn vraag van 22 mei 1985 kan ik het geachte lid meedelen dat de zorg voor een goed en correct taalgebruik van de ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tot op het hoogste ambtelijke niveau aandacht en belangstelling heeft.

De Secretaris-generaal van het Ministerie heeft op 27 juli 1984 in een omstandige nota, gericht aan alle administrateurs- en directeurs-generaal, speciaal het belang van het goede taalgebruik, geschreven en gesproken, onderstreept. Meer bepaald word er in deze nota op aangedrongen : „ dat alle leidinggevende ambtenaren en dienstchefs streng zouden toezien op het taalgebruik in alle geschreven stukken”.

Ook wordt de aandacht van de ambtenaren gevestigd op het bestaan van de Raad voor Taaladvies, als een van de laatste overheidsinitiatieven op het gebied van de Taalzorg opgericht in 1970.

Naar aanleiding van deze nota werden ten behoeve van alle administraties van het departement abonnementen genomen op het welbekende tijdschrift „ Taalbeheersing in de Administratie”.

Maar niet alleen via deze administratieve richtlijnen wordt de aandacht van het personeel van het ministerie gevestigd op het goede taalgebruik. In het personeelsblad is een taalrubriek voorzien waarin uiteraard specifiek ambtelijke taalproblemen aan bod komen.

De redactie echter van het reeds vermelde tijdschrift „ Taalbeheersing in de Administratie” schreef in het Ten geleide van het eerste nummer in 1962: „ Ondanks de vele wetenschappelijke en vulgariserende geschriften die zich met het vraagstuk hebben

beziggehouden en ongetwijfeld reeds een aanzienlijke verandering ten goede hebben teweeggebracht, stuit men nog dag aan dag ook en niet in het minst in ambtelijke stukken en publikaties, op onnederlandse en zelfs onvlaamse wendingen, die niet alleen op pijnlijke wijze de goede smaak geweld aandoen maar ook het begrip van de inhoud aanzienlijk bemoeilijken”.

Deze constatacie heeft veel van haar actualiteitswaarde behouden en mag een aansporing te meer zijn om het streven naar een verzorgd en correct taalgebruik ook en vooral bij de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap op de ingeslagen weg voort te zetten.

Het is de vraagsteller ten slotte wellicht niet onbekend dat het verstrekken van richtlijnen aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en aan de kabinetten van de Gemeenschapsministers behoort tot de specifieke bevoegdheid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 224
van 24 mei 1985
van de heer W. PEETERS

BRT — Toneeluitzendingen

In toneelmiddens wordt meer en meer geklaagd over daling van bezoek aan schouwburgen. Die daling heeft natuurlijk velerlei oorzaken. Nu is het mij opgevallen dat de BRT weinig of geen toneelstukken programmeert. Toch worden door onze theatergezelschappen waardevolle stukken opgevoerd. Ik meen dat het vertonen van toneelstukken op televisie kan leiden tot een hernieuwde kennismaking met en belangstelling voor het medium theater (zeker wat betreft de jeugd) en zo indirect tot verhoging van het theaterbezoek.

Graag had ik hieromtrent de intenties van de geachte Minister gekend.

Antwoord

Toneeluitzendingen-BRT

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Het kan niet worden gezegd dat de BRT weinig of geen toneelstukken programmeert.

De prestaties van de tv-sector Drama van de laatste jaren zijn ter zake zowel kwalitatief als kwantitatief goed te noemen.

Er is natuurlijk een verschil tussen tv-producties en opnamen van stukken die in het theater worden gespeeld.

Elk van die twee genres heeft zijn eigen specificiteit, en een toneelopvoering van een theatergezelschap kan niet altijd zo maar door de televisie gecapteerd worden.

Toch werkt de BRT-televisie geregeld samen met Vlaamse theatergezelschappen.

De politiek die ter zake door de sector drama van de Vlaamse televisie wordt gevolgd, wordt in de hieronder uitgebreide nota toegelicht.

Bijlage

Tot de doelstellingen van de BRT-dienst Drama behoort het om eigen Vlaams en Nederlands (origineel) werk te produceren. Hij doet het trouwens met succes.

Daarnaast zendt de dienst Drama geregeld waardevolle toneelstukken uit :

- wanneer deze stukken door een of ander gezelschap in Vlaanderen op een kwalitatief hoogstaand peil worden opgevoerd;
- wanneer deze stukken voor het medium Televisie geschikt zijn (toneelregie en TV-regie zijn twee totaal verschillende zaken);
- wanneer de planning van de technische faciliteiten van de BRT en de schouwburgplanning verzoenbaar zijn;
- wanneer de rechten op het toneelstuk voor de BRT beschikbaar zijn.
- „José en de cup” van C.Q. Telles i.s.m. K.V.S.
- „Kaarten op tafel” van D. L. Cobum i.s.m. Appeltje
- „De huisbewaarder” van H. Pinter i.s.m. Area
- „Groenten uit Balen” van W. Van den Broeck i.s.m. Bent
- „ 10 jaar later” van W. Van den Broeck i.s.m. Bent
- „Au Bouillon Belge” van H. Ibsen i.s.m. Bent
- „ Hedda Gabler” van H. Ibsen i.s.m. K.V.S.
- „Starkadd” van A. Hegenscheidt i.s.m. ArcaNet
- „De Caraïbische Zee” van R. Verheezen
- „Pak ‘em Stanzi” van C. Luckham i.s.m. Nieuw Ensemble Raamtheater
- „ De Vader” van A. Strindberg i.s.m. N.T.G.

Geregeld worden ook door buitenlandse zenders geproduceerde toneeluitzendingen aangekocht en uitgezonden :

- o.a. in de reeks klassiek drama: het hele Shakespeare-oeuvre (BBC).

Het is evenwel niet evident (evenmin als mutatis mutandis bij voetbal- en filmuitzendingen) dat door meer toneel uit te zenden de BRT ook de belangstelling voor het theater zou doen groeien en het theaterbezoek in de hand zou werken; een en ander moet vooral gebeuren door de kwaliteit van het gebrachte toneel in de theaters zelf.

Overigens draagt de BRT hiertoe wel haar steentje bij door aandacht te besteden aan het toneelgebeuren in de programma's van de dienst Kunstzaken — wat wellicht een probater middel is.

Dit gebeurde en gebeurt in:

- „ Het Gerucht” : Aflevering van 30 tot 40 à 50'

1983 : Theatergroep Baal : profiel van een Nederlands toneelgezelschap — 45' —
02/02

Jong Theater in Polen: 30' — 02/03

Heiner Muller: profiel van een regisseur n.a.v. zijn prestaties in het Holland Festival (10 produkties) — ± 35' — 22/06

1984 : Jules Verne: reportage over een totaalproject van Franz Marijnen — ± 25' — 30/05

Schaubuehne am Lehniner Platz: een reportage gewijd aan dit Berlijns toneelgezelschap n.a.v. een gastvoorstelling van „Die Neger” in Brussel (Brussel-Berlijn) — ± 30' — 19/09

1985 : „De redders” van G. Komrij : een montage gewijd aan deze produktie van Gerrit Komrij in regie van G. J. Rijnders door Zuidelijk Toneel Globe — 25' — 09/01

Reportage over de creatie van „Blinde man” van Hugo Claus bij NTG-Gent — ± 35' — 06/03

Jan Fabre: profiel van een regisseur n.a.v. de opvoeringen in België van „De Macht der Theaterlijke Dwaasheden”, „Kaaifestival” — 45' — 01/05

— „Kunst-Zaken” : Van 1 januari 1983 af wordt driemaal per week culturele informatie gebracht in uitzendingen van ca. 7'.

Tijdens het theaterseizoen wordt gemiddeld één onderwerp op 7 aan toneel gewijd (± 5'); dit is natuurlijk afhankelijk van het aanbod. Aandacht wordt vanzelfsprekend besteed aan gans het spektakelgebeuren : opera, dans, muziek, musical, etc.

De plastische kunsten nemen eveneens een ruime plaats in.

N.B. : Vóór 1983 werd de theaterinformatie gegeven in het wekelijks magazine „Dag aan Dag”, naast de andere kunstitems (programma van 30').

Vraag nr. 228
van 31 mei 1985
van de heer W. PEETERS

CVP-„open partijdag cultuur” te Houthalen — Gebruik van BLOSO-vignetten op uitnodigingen

De Christelijke Volkspartij stuurde uitnodigingen voor een „open partijdag cultuur” te Houthalen op 1 juni 1985.

Voor de uitnodigingen van de sportverenigingen maakte ze hierbij gebruik van de vignetten van BLOSO zoals blijkt uit de erkenningsnummers op deze vignetten, die de erkenningsnummers zijn van de verschillende sportassociaties bij BLOSO. De vignetten zijn trouwens volledig identiek aan deze die door BLOSO in zijn correspondentie met de associaties worden gebruikt.

Is het toelaatbaar dat een politieke partij voor de uitnodigingen voor een partij-politieke kaderdag vignet-

ten gebruikt die eigendom zijn van een niet-partijpolitiek gebonden orgaan dat met gelden van de ganse gemeenschap wordt gefinancierd?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Sinds het ontstaan van het BLOSO, heeft dit overheidsbestuur een actieve opendeurpolitiek gevoerd op het vlak van de sportpromotie.

Dit beleid impliceert een zo breed mogelijke informatieverstrekking, op diverse domeinen. Zo worden bijvoorbeeld adressenlijsten van sportbonden, van gemeentelijk ke sportdiensten en van sportaccommodaties ter beschikking gesteld van de niet-commerciële organisaties die er om vragen.

Van die mogelijkheden wordt zeer regelmatig gebruik gemaakt door studenten en wetenschappers (voor de verspreiding van enquêteformulieren), door organisatoren van grote sportmanifestaties voor de promotie van hun evenement (bijvoorbeeld de Wereldkampioenschappen Roeien), enz.

Gegadigden kunnen, naargelang het geval, kiezen tussen gewone computerlijsten met adressen of zelfklevende adressogrammen.

Politieke partijen worden vanzelfsprekend niet uitgesloten van deze dienstverlening.

Vraag nr. 229
van 31 mei 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Knokke-Heist — Aanleg tweede golf

Er zouden plannen bestaan om in een gebied dat bij besluit van de Vlaamse Executieve van 9 februari 1983 als landschap werd beschermd om reden van wetenschappelijke waarde een tweede golf aan te leggen.

Het beschermingsbesluit houdt 22 verbodsbepalingen in waaronder het plaatsen van leidingen, het uitvoeren van werken dat de aard van de grond, het uitzicht van het terrein of het hydrografisch net zou kunnen wijzigen, elke ingreep die een duurzame wijziging van de vegetatie voor gevolg kan hebben, het vernietigen van kruidachtige planten. Mits voorafgaande en schriftelijke toestemming van uwentwege kunnen afsluitingen aangebracht worden of ondergrondse leidingen aangebracht. Van de opgesomde verbodsbepalingen kan afgeweken worden op grond van een beheersplan dat door de Gemeenschapsminister werd goedgekeurd.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Worden schikkingen genomen om het beschermingsbesluit van 9 februari te wijzigen?
2. Heeft de Minister of zal hij toelating geven tot het aanbrengen van nieuwe afsluitingen of het plaatsen van leidingen?
3. Zal de Minister wijzigingen aanbrengen aan het beschermingsbesluit zodat reliëfwijzigingen moge-

lijk zijn en een golfterrein kan aangelegd worden of zal de Minister het beschermingsbesluit laten verbieden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Momenteel hebben wij nog geen vraag gekregen om het als landschap beschermde gebied van de „Zwinbosjes” te herzien en om het respectievelijke beschermingsbesluit van 9 februari 1985 te wijzigen. Omwille van de specifieke wetenschappelijke waarde van het gebied, aansluitend bij het Zwinreservaat, welke bepaald wordt door de floristische en avifaunistische waarde enerzijds en anderzijds door het aan het onze Belgische kust zeldzame voorkomen van duin-polder overgangszone, wordt geopteerd voor het integraal behoud van de Zwinbosjes.
2. Momenteel zijn er nog geen nieuwe afsluitingen of ondergrondse leidingen aangebracht.
3. De Zwinbosjes van Knokke-Heist zijn ontegensprekelijk een waardevol gebied. Dit heb ik trouwens in talrijke toespraken reeds beklemtoond.

Zoals het geachte lid kan vaststellen heb ik op zijn vragen geantwoord. Toch moet ik hem laten opmerken dat het ongebruikelijk is dat een lid van de Vlaamse Raad een lid van de Executieve ondervraagt naar zijn beleidsintenties.

Vraag nr. 232
van 6 juni 1985
van de heer D. VERVAET

Vilvoorde — Sensibiliseringsactie tegen tweetalige of Franstalige reclamebedeling

„De Klauwaert”, een Vlaams-Nationale Vormings- en Actiegroep uit de regio Vilvoorde, is reeds geruime tijd bezig met een sensibiliseringsactie tegen tweetalige of Franstalige reclamebedeling in Vlaams-Brabant. „De Klauwaert” heeft van de verwijdering van deze reclame een streefdoel gemaakt omdat zij van mening is dat zulke praktijken de verfransing van Vlaams-Brabant in de hand werken of bestendigen.

Omtot dit streefdoel te komen zijn er echter wettelijke maatregelen nodig.

Kan de geachte Minister ervoor zorgen dat er wettelijke bepalingen tot stand komen die de tweetalige of Franstalige publiciteit in Vlaams-Brabant onmogelijk maken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik ter zake niet bevoegd ben.

Nat het geachte lid klaarblijkelijk voor ogen heeft is een decreet op het taalgebruik in handels- en publiciteitsaangelegenheden.

dergelijke regeling behoort tot bevoegdheid van de nationale Regering.

Vraag nr. 233
van 6 juni 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Europees Jaar van de Muziek — Brochure

Verscheidene personen ontvingen slechts op 23 mei 1985, wanneer het Europees Jaar van de Muziek in Vlaanderen voor haast een vierde voorbij is, het overzicht van de manifestaties in het kader van dit Europees Jaar van de Muziek.

Deze brochure werd uitgegeven met de steun van de Nationale Loterij door de stuurgroep, waarvan het secretariaat berust bij de Commissaris-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.

Mag ik van de Minister het volgende vernemen?

1. Hoe verklaart hij het laattijdige toezenden van deze brochure?
2. Gebeurde dat met al de exemplaren?
3. Hoeveel exemplaren werden er gedrukt?
4. Welke was de kostprijs van deze brochures?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik de nodige informatie bij het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking heb opgevraagd.

Hieronder vindt hij punt voor punt het antwoord dat mij ter zake werd verstrekt.

1. Het laattijdig toezenden van de brochure is het gevolg van vertragingen opgelopen bij het verzamelen van de gegevens en bij het drukken van de brochure.
2. Sommige verzendingen hebben vertraging opgelopen, wegens het beperkt personeelsbestand en de dringende voorbereidingen voor het Feest van de Muziek.
3. Er werden 5.000 exemplaren gedrukt.
4. De kostprijs bedraagt 78 fr./per brochure, dat is 1 fr. per bladzijde met bovenop een kaft in vijfkleurendruk.

Vraag nr. 235
van 10 juni 1985
van de heer D. VERVAET

„Wolfspuiten” — Bescherming

De werkgroep „Wolfspuiten” ijvert reeds verscheidene jaren voor het herstel van het oorspronkelijke landschap van de Wolfspuiten en voor de bescherming van dit gebied.

Hun concrete voorstellen hiervoor zijn de volgende:

- Opdoeking van de stapelplaats voor bouwmaterialen door sortering van deze bouwmaterialen en overbrenging naar een andere stortplaats.
- Hervatten van de opruiming van het gestorte materiaal en het herstel van het oorspronkelijke reliëf

tussen 1 en 15 november 1985. Deze periode lijkt volgens hen voor dit soort werk het best geschikt omdat de natuur dan in een rustfase verkeert. De gestoorde bodem krijgt dan ook een hele winterperiode de tijd om een relatief nieuw evenwicht te bekomen vóór de aanvang van de volgende lente.

- Inzaaien van de onbegroeide bodem. Hiermee hopen zij dat de toestand van het Groengebied langs de Stationstraat in de loop van dit jaar een reïne afwerking krijgt.

Graag had ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister de voorstellen van de werkgroep „Wolfspuiten” onderzoeken en ervoor zorgen dat ze worden uitgevoerd?
2. Hoever is het dossier i.v.m. de bescherming van het landschap van de Wolfspuiten gevorderd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 10 juni 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Als Gemeenschapsminister van Cultuur kan ik slechts dwingende maatregelen opleggen inzake de uitvoering van de voorstellen van de werkgroep „Wolfspuiten” wanneer het landschap „de Wolfspuiten” wettelijk beschermd is. De aanbevelingen van de werkgroep zullen alleszins ter harte genomen worden.
2. Het dossier bevindt zich momenteel in de vooronderzoeksfase. De eigendomstoestand wordt momenteel onderzocht en de adressen van de eigenaars dienen nog geverifieerd te worden.

Ik zal mijn Bestuur Monumenten en Landschappen de opdracht geven het beschermingsvoorstel zo spoedig mogelijk uit te voeren.

Vraag nr. 237
van 11 juni 1985
van de heer D. VERVAET

Station te Halle — Bescherming

De VZW Mimivez vernam van het Ministerie van Verkeerswezen dat de afbraakvergunning van het station van Halle is aangevraagd.

Mimivez vreest dat hierdoor de sluiting van de overweg en de aanleg van Rijksweg 203 onvermijdelijk zullen volgen en vraagt daarom met aandrang de bescherming van het station te Halle.

Kan de geachte Minister zo vlug mogelijk zorgen voor de bescherming van het station te Halle?

Antwoord

Ingevolge zijn vraag van 11 juni 1985 kan ik het geachte lid mededelen dat het dossier betreffende de bescherming van het station te Halle door mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen werd onderzocht en mij werd overgemaakt zodat het mij mogelijk zal zijn eerlang een beslissing te nemen.

Vraag nr. 238
van 12 juni 1985
van de heer A. DENYS

Gewaarborgd loon bij schorsing leerovereenkomst door ziekte of ongeval — Wegwerken discriminaties

De wet van 19 juli 1983, op het leerlingenwezen, voor beroepen uitgeoefend door arbeiders in loondienst, voorzien in artikel 32 in het feit dat de uitvoering van de leerovereenkomst geschorst wordt onder dezelfde voorwaarden en in dezelfde gevallen als die bepaald in de wetgeving betreffende de overeenkomst voor werklieden. Gedurende de schorsing geniet de leerling — wat zijn vergoeding betreft — dezelfde waarborgen als inzake het loon voor werklieden bepaald is.

Dit houdt onder andere in, dat bij schorsing van de leerovereenkomst door ziekte of ongeval, de uitbetaling van de vergoeding (weliswaar bepekt in duur) gewaarborgd is.

Daarnaast voorzien de reglementen inzake de voortdurende vorming in de middenstand, eveneens in de schorsing van de leerovereenkomst, maar zij behelzen niets omtrent waarborgen inzake het verder genot van de vergoedingen.

Aangezien de wet van 19 juli 1983 (die meer voordelen biedt) slechts toepasselijk is op bedrijven die meer dan 50 werknemers tewerkstellen, bestaat er een discriminatie ten opzichte van de leerlingen die niet in een dergelijk bedrijf een leerovereenkomst kunnen aangaan.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of hij in een overeenstemming voorziet tussen deze beide wetgevingen, inzonderheid wat betreft het gewaarborgd genot van de vergoedingen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 juni 1985 kan ik het geachte lid mededelen dat in de reglementering inzake de voortdurende vorming van de middenstand en meer in het bijzonder inzake de erkenningsvoorwaarden van leerovereenkomsten en gecontroleerde leerverbintenissen, geen formele regeling is voorzien voor het verder genot van de vergoedingen in geval van schorsing van de overeenkomst.

Dit dient echter te worden geapprecieerd enerzijds vanuit de specifieke gerichtheid van deze reglementering en anderzijds in het raam van de bevoegde reglementerende overheid. Immers, deze reglementering voorziet in een vorm van opleiding naar een zelfstandig beroep toe. Bij deze opleiding wordt door de patroon-opleider een „leervergoeding” aan de leerling betaald. Deze vergoeding heeft een zeer eigen aard en mag niet vergeleken of geglykgesteld worden met het loon voor werklieden.

De eigen aard, niet alleen van deze vergoeding, maar van de gehele overeenkomst, wordt trouwens zeer duidelijk geïllustreerd door het koninklijk besluit van 28 november 1969 ter uitvoering van de wet van 27 juni 1969 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. Hier wordt voor de leerlingen in de middenstandsvorming uitdrukkelijk slechts een beperkte gelijkstelling met de gewone werknemer bepaald, enkel voor wat de sector van de jaarlijkse

vakantie betreft. Voor alle andere sectoren van de sociale zekerheid worden zij beschouwd als personen ten laste.

Hieruit blijkt duidelijk dat deze vergoeding niet kan worden beschouwd als een honorering van een door de leerling geleverde arbeidsprestatie. Het betreft hier immers geen arbeidsovereenkomst, maar wel een leerovereenkomst. Dit laatste wordt trouwens uitdrukkelijk bevestigd door de (voorlopige) erkenning van het systeem van de leertijd als erkend onderwijsvorm voor deeltijds leren.

Vraag nr. 239
van 13 juni 1985
van de heer G. CARDOEN

Beschermd gebouw te Affligem — Sloping

„De Apotheek”, gebouw gelegen Kerkstraat 79 te Affligem was bij besluit van 4 oktober 1977, erkend als beschermd gebouw.

Thans stellen we vast dat deze woning om onbegrijpelijke redenen werd gesloopt. Een aantal vragen dringen zich op:

1. Men beweert dat deze woonst in verval was geraakt en aan verkrotting toe. Wat hebt u op de dienst van Monumenten en Landschapszorg ondernomen om dit gebouw effectief te beschermen en de verkrotting tegen te gaan?
2. Wie besliste over de onbewoonbaarheid en wie stelde het gevaar voor de voorbijgangers vast? Werd hier het gemeentebestuur en Burgemeester bij betrokken? Op welke basis werden de te „hoge” restauratiekosten geëvalueerd?
3. Zijn er in Vlaanderen nog andere gevallen van die aard, met name waar men i.p.v. de bescherming van waardevolle gebouwen te bevorderen, de resolutie sloping doorvoert? Zo ja, graag de gegevens hieromtrent. Zo neen, waarom dan in dit geval deze procedure aangewend, die totaal strijdig is met de wetgeving op de bescherming van ons Cultureel Patrimonium.
4. Wie heeft de beslissing inzake sloping genomen en wie draagt de slopingkosten? Hoe hoog lopen deze kosten op?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid punt per punt het volgende meedelen.

1. Het is inderdaad juist dat het bewuste pand in verval was geraakt. Om verdere verkrotting tegen te gaan werden door mijn diensten op 10 oktober 1983, dringende instandhoudingswerken ondernomen. Dit was nodig omdat door een storm het achtergedeelte van het gebouw was ingestort. In dit geval kan moeilijk van „moedwillige verkrotting” sprake zijn. Er werden eveneens herhaalbaar stappen ondernomen om de nog resterende gevel te redden. Met diverse betrokken instanties werden terzake onderhandelingen gevoerd, onder

andere met de Abdij van Affligem, waartoe de apotheek ooit behoorde; het was de bedoeling de gevel daar ter plaatse weer op te bouwen. Positieve reacties hierop, bleven echter uit.

Bovendien mag men aannemen dat de historische waarde van het gesloopte „gebouw” fel gereduceerd was, gezien na de instorting nog alleen een gevel overbleef die bovendien in ruimte gescheiden was van de historische site waartoe het oorspronkelijk behoorde.

2. Op 18 april 1980, twee jaar na de beschermingsdatum, werd het gebouw door de gemeente onbewoonbaar verklaard.

Op 13 maart 1981, een jaar later dus stelde de plaatselijke politie vast dat er reëel gevaar bestond voor voorbijgangers. Hieruit blijkt dus dat het gebouw reeds vroeger in heel slechte bouwfysische toestand was.

Na de storm moest, behalve de gevel, quasi het gehele pand opnieuw vanop de grond opgebouwd worden. Dit verklaart uiteraard de „hoge restauratiekosten”.

3. Er zijn mij geen andere gelijkaardige gevallen bekend. Na de onherstelbare schade aangebracht door de storm was de „apothek” niet meer herstelbaar, niet meer verkoopbaar en betekende de losstaande gevel bovendien een reëel gevaar voor voorbijgangers, zoals reeds eerder gemeld.
4. Na advies van de bevoegde instanties heeft de gemeente een slopingvergunning afgegeven.

De kosten worden gedragen door de eigenaar. Het bedrag is mij uiteraard niet bekend.

Vraag nr. 241
van 19 juni 1985
van de heer D. VERVAET

Bescherming kasteel Beaulieu te Machelen — Stand van zaken

Vlaanderen is steeds rijk geweest aan kastelen. Het behoud van deze gebouwen is in het perspectief van het historisch-cultureel patrimonium een noodzaak.

Ik heb dan ook de vraag, in welke mate de procedure ter bescherming van het Beaulieukasteel te Machelen is gevorderd enerzijds en wanneer dit kasteel bij koninklijk besluit in de optiek van de monumentenzorg zal worden beschermd, anderzijds.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag inzake het kasteel Beaulieu te Machelen kan ik het geachte lid meedelen dat de Herculeszaal beschermd is bij KB van 3 juni 1950.

Bij KB van 10.12.1955 werd de bescherming uitgebreid tot de gevels, bordes, de twee toegangstrappen en de bedaking.

Vraag nr. 243
van 20 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Vlaamse fotografie — Beleidsvoorzieningen

Begin juni werd de „Werkgroep Foto in Vlaanderen” opgericht, met de nobele bedoeling om te zien wat er stuk is en wat er te repareren valt aan fotograferend Vlaanderen.

1. Welke initiatieven werden tijdens deze legislatuur reeds opgenomen om de Vlaamse fotografie in het buitenland te promoten?
2. Wat heeft de Minister binnen de kunstsector voorzien aan toelagen of andere ondersteuning, voor de sector van de kunstfotografie?
3. Werden reeds binnenlandse initiatieven ontplooid die de kunstfotografie in Vlaanderen vanonder het stof van academische instellingen en gespecialiseerde bibliotheken kan uithalen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De fotografie, te beschouwen als een van de vele beeldende talen die de beeldende kunst rijk is, wordt integraal opgenomen in het beleid dat geldt voor deze kunsttak.

De toelagen en beurzen, prijzen en onderscheidingen die voor de ganse tak zijn voorzien worden derhalve ook aan de fotografen en aan de fotografie besteed volgens dezelfde criteria van kwaliteit en professionaliteit.

Tentoonstellingen van fotografisch werk werden dan ook gesteund of georganiseerd o.m. in het Internationaal Cultureel Centrum te Antwerpen, en in het Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap „De Brakke Grond” te Amsterdam, ook al is het aantal organisaties voor fotografie te lande kleiner dan het aantal manifestaties van schilder-, beeldhouw- of prentkunst.

Onder mijn beleid werden aan Filip Tas en Antoon Dries de hoogste onderscheiding, namelijk die voor een voorbeeldige kunstenaarscarrière, toegekend, ter waarde van 150.000 fr. Elk jaar worden slechts 7 dergelijke onderscheidingen uitgereikt voor de sector beeldende kunst.

Aan de jonge fotograaf Ludo Geysels werd de aanmoedigingspremie van 75 000 fr. toegekend.

Elk jaar zijn er 10 zulke premies voorzien te verdelen over de meer dan 20 disciplines uit de beeldende kunst.

Vraag nr. 251
van 28 juni 1985
van de heer V. ANCIAUX

Brusselse vzw's Trefcentra — Verzekering tegen brand en andere ongevallen

In november 1984 werd door de verzekeringsfirma

eenzijdig de Blokverzekeringpolis voor de Brusselse vzw's Trefcentra opgezegd.

Vele van deze vzw's verkeren op dit ogenblik in een onzekere toestand. Is hun trefcentrum al dan niet verzekerd tegen brand of andere ongevallen?

De NCC heeft in een rondschrijven gepoogd de meeste vzw's te overtuigen dat de overeenkomst niet verbroken is. Dit kan echter betwist worden! Dit moet trouwens nog het voorwerp uitmaken van een geding voor de rechtbank.

Kan de Gemeenschapsminister me medelen of hij het verantwoord vindt dat deze hoogst onduidelijke situatie blijft bestaan?

Welke zijn de gevolgen, indien er zich intussen schadegevallen voordoen, zoals het geval was op 19 april 1985 voor de vzw Trefcentra Brussel-centrum in het pand op de Oude Graanmarkt?

Welke stappen heeft de Minister ondernomen om deze zaak op te klaren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De verzekeringsfuma heeft inderdaad de verzekeringspolis voor de Brusselse vzw's eenzijdig opgezegd.

Door de NCC werd echter een tussentijdse verzekering afgesloten. Deze verzekert de trefcentra vanaf 11 maart 1985 tegen brand en/of andere ongevallen met uitsluiting van diefstal.

Deze tussentijdse verzekering blijft geldig tot definitieve uitspraak is bekomen in het lopende geding.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 62
van 24 mei 1985
van de heer M. OLIVIER

Premies, tegemoetkomingen aan privé-personen — Koppeling aan het inkomen

Kan de geachte Minister mij mededelen, voor de materies die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid ressorteren, welke de voordelen (premies, tegemoetkomingen, bijdragenverminderingen, hulpverlening) zijn die aan privé-personen, al of niet in gezinsverband, kunnen worden toegekend naar aanleiding van bepaalde feiten of toestanden? Als voorbeeld citeer ik de diverse premies in de huisvestingssector, de studietoelagen, de tegemoetkomingen en vormen van hulpverlening in het gezins- en bejaardenbeleid.

1. In welke mate worden deze voordelen afhankelijk gemaakt van het inkomen? Is er eventueel een modulering van het voordeel naargelang van het inkomen?
2. Zou gespecificeerd worden of het om een individueel of een gezinsinkomen gaat? Belastbaar of

netto-inkomen, al of niet met inbegrip van vervangingsinkomens?

3. Worden de toegekende voordelen mede bepaald door de gezinsgrootte? Direct of indirect, nl. via een verhoging van het toegestane inkomen?
4. Welke instellingen zijn gelast met de uitkering of toekenning van deze voordelen, tegemoetkomingen en andere vormen van hulpverlening?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zijn vraag een aangelegenheid behandelt die niet onder mijn bevoegdheid ressorteert.

**Vraag nr. 63
van 29 mei 1985
van de heer P. BREYNE**

Arrondissement Ieper — Gesubsidieerde werken

Ik zou de achtbare Minister dank weten voor een opgave van de werken uit te voeren door de provincie, gemeente of andere openbare besturen in het arrondissement Ieper, waarvoor door zijn departement in 1984 en 1985 een vaste of principiëlsbelofte van subsidiëring werd verleend, en dit met opgave van de raming der werken en het toegezegd subsidiebedrag.

Arrondissement Ieper
Belofde principiëlsbeloften in 1984

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Belofd bedrag
Ieper	Rioleringswerken in R.W. nr. 9 doortocht centrum Vlamertinge Lot I	27.586.476	14.561.000
Ieper	Vlamertinge Lot II	17.709.983	10.526.000
Ieper	Schilderwerken aan monum. kerk v. Elverdinge	2.211.683	1.419.000
Poperinge	Rioleringswerken en aanleg wandelpad als exploitatieweg op grondgebied van Poperinge — Centrum Callicannes	5.140.029	3.295.000
Poperinge	Restauratie aan Maaswerk van raam van kerk van Krombeke	616.801	395.000
Wervik	Weg- en rioleringswerken in Voorhoekstraat te Geluwe	3.844.702	2.397.000

Arrondissement Ieper
Belofde principiëlsbeloften in 1985 (tot 10-6-85)

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Belofd bedrag
Ieper	Herstel elektrische install. kerk v. Dikkebus	503.665	161.000
Ieper	Plaatsen centrale verwarming in kerk van Zillebeke P.I.	1.308.338	420.000
Ieper	Plaatsen centrale verwarming Perceel II	2.646.002	849.000
Ieper	Vernieuwen elektrische install. van kerk van Zillebeke	1.274.277	337.000
Wervik	Uitrustingswerken binnen het BPA West-barrièrestraat	35.629.294	21.308.000
Wervik	Verbeteringswerken in Groenesprietstr. te Geluwe	2.293.225	1.163.000
Zonnebeke	Verbetering aan diverse buurtwegen 1ste fase	23.099.139	14.812.000
Heuvelland	Verbouwen gewezen schoolgebouw v. Dranouter tot ontmoetingscentrum	6.780.817	4.353.000

Arrondissement Ieper
Verleende vaste beloften in 1984

Gemeente	Aard der werken	Bedrag werken	Vastgelegd bedrag
Prov. West-Vlaand.	Provincieweg Ieper-Broodseinde. Aanleg tweede fietspad te Zonnebeke	8.723.918	5.174.000
Ieper	Wegen- en rioleringswerken in R.W. nr. 65 en b.w; nr. 19	11.157.695	5.815.000
Ieper	Verbouwen brandweerstation — Perceel I — ruwbouw Bijwerk fundering	970.476	630.000
Poperinge	Rest. monu. St. Bertinuskerk	275.681	176.000
Zonnebeke	Verbetering Albertstraat	4.099.397	2.474.000
Vleteren	Heropbouw mon. kerk van Oostvleteren — Verr. nr. 1	3.994.990	2.516.844
Heuvelland	Verbet. b.w g.v. nr. 118 t/m 121	12.841.480	8.346.000

Vaste beloften verleend in 1985 (1-1-85 tot 10-6-85)

Gemeente	Aard der werken	Bedrag werken	Vastgelegd bedrag
Langemark-Poelkapelle	Wegverbeteringswerken aanverwante werken	3.226.163	2.032.000
Poperinge	Moderniseringswerken Westouterstraat Verr. 1	1.252.949	804.000
Wervik	Wegen- en rioleringswerken in Voorhofstr. te Geluwe	4.345.104	2.580.000
Heuvelland	Rioleringswerken in recreatiegebied „De Lork”	2.663.175	2.043.000
Heuvelland	Bouwen dorpszaal te Westouter — Verr. nr. 1	2.148.038	1.150.000
Vleteren	Heropbouw mon. kerk v. Oostvleteren — Herzieningen	4.690.680	2.955.128

Antwoord

Ik heb de eer U de gegevens mede te delen betreffende alle openbare werken, die voorkomen in het arrondissement Ieper, waarvoor in 1984 en 1985 een vaste of principiële belofte van subsidiëring werd verleend.

Vraag nr. 66
van 4 juni 1985
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Atlas van de buurtwegen — Praktische uitvoering

Krachtens de wet van 10 april 1841, werd een atlas van de buurtwegen opgesteld. Deze bestaat uit een beschrijvende tafel en een plan.

Mede door grote infrastructuurwerken, realisaties van woonwijken in het kader van de wet op de stedenbouw, geven de atlassen over het algemeen geen juiste weergave meer van de huidige toestand.

De opgestelde plannen zijn daarbij ook technisch verouderd en in sommige gevallen een bron van discussie.

Ligt het in de bedoeling van de geachte Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden om hieromtrent enig initiatief te nemen? Zo ja, op welke wijze wordt dit praktisch aangepakt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het in de bedoeling van de bevoegde Gemeenschapsminister lag de huidige atlas der buurtwegen te laten aanpassen.

Daartoe was het wenselijk de bekommernissen van de andere leden van de Executieve te kennen.

Ter voorbereiding werd door de bevoegde Gemeenschapsminister met de provinciale technische diensten contacten gelegd en de mogelijkheden tot het opstellen van een inventaris te onderzoeken.

Vooralsnog is het niet mogelijk, gelet op de financiële problemen, enig initiatief te nemen.

Vraag nr. 67
van 6 juni 1985
van de heer H. VAN ROMPAEY

Pepingen — Benoemingen van een gemeentesecretaris

Op 30 oktober 1984 werd één van de geslaagden voor het examen van gemeentesecretaris door de Gemeenteraad van Pepingen benoemd. Deze benoeming werd op 17 december door de Gouverneur vernietigd.

Meer dan vijf maanden later is er nog geen nieuwe secretaris benoemd. De Gemeenteraad vergenoegt er zich mee deze voor de gemeente belangrijke functie tijdelijk toe te vertrouwen aan een personeelslid, toevallig dochter van een schepen, met een zeer geringe ervaring in de gemeentelijke administratie. Intussen werd deze tijdelijke aanstelling al verlengd.

Het hoeft weinig betoog dat deze situatie volledig in strijd is met de Gemeentewet. Luidens artikel 6 is er immers in elke gemeente een secretaris. Alle voorwaarden om deze wettelijke bepaling na te komen, zijn aanwezig. Er is geen enkele reden tot verzuim of weigering van de benoeming.

De Gouverneur heeft overigens reeds herhaalde malen bij het gemeentebestuur aangedrongen tot de benoeming over te gaan. Er werd niet het minste gevolg aan gegeven.

Ik verzoek de geachte Minister mij mede te delen of hier een beroep kan worden gedaan op artikel 88 van de Gemeentewet of enig andere maatregel kan worden genomen om aan dit bewust verzuim tot naleving van de Gemeentewet een einde te maken.

Antwoord

Ik heb de eer mede te delen dat ik de Gouverneur van de provincie Brabant heb aangezocht mij ter kennis te brengen welke maatregelen hij als toezichhoudende overheid heeft getroffen in verband met het door het geachte lid vermelde feiten.

Zodra de gevraagde gegevens in mijn bezit zullen zijn, zal ik niet nalaten deze rechtstreeks aan het geachte lid mede te delen.

Het is evenwel niet gebruikelijk langs het kanaal van het Bulletin van Vragen en Antwoorden mede te delen welke maatregelen overwogen worden in een

aangelegenheid waarin de toezichhoudende overheid als dusdanig eventueel nog zou dienen op te treden.

Vraag nr. 68
van 6 juni 1985
van de heer E. DESUTTER

Arrondissement Brugge — Gesubsidieerde werken

Kan de geachte Minister mij mededelen voor welke openbare werken uit te voeren door provincie, ge-

meente of andere openbare besturen in het arrondissement Brugge in 1984 door uw departement principiële of vaste belofte van staatstoelage werd verleend. Graag ook het bedrag van de aanbesteding en het vastgesteld toelagebedrag.

Antwoord

Ik heb de eer U de gegevens mede te delen betreffende alle werken, die voorkomen binnen het arrondissement Brugge waarvoor principiële- of vaste beloften werden verleend in 1984.

Arrondissement Brugge
 Verleende vaste beloften in 1984

Gemeente	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd bedrag
Provincie West-Vlaand. en Zedelgem	Prov. weg Brugge-Torhout — moderniseringswerken — aanleg riolen, parkeerstroken te Zedelgem	10.139.298	5.218.000
Provincie West-Vlaand.	Opschikkingswerken aan Kasteel Tillegem te St. Michiels — Perceel. Afbraak-ruwbouw-afwerking	20.684.147	4.751.000
Provincie West-Vlaanderen	Vernieuwen fietspad tussen Damme en Oostkerke	6.779.390	4.322.000
Provincie West-Vlaanderen	Prov.weg Steenbrugge- Heidelberg. Aanleg fietspad op grondgebied van stad Brugge en gemeente Zedelgem	11.816.165	5.734.000 899.000
Beemem	Wegen- en rioleringswerken in B.P.A. nr. 6 „Gemeentecentrum — Zuid-Oost — 2e fase	8.288.533	4.544.000
Blankenberge	Vernieuwen riling in A. Rodenbachstraat	1.856.617	1.054.000
Brugge	Nieuwe brandweerkazerne te Dudzele — Perceel 11 — Spruitrusting en sportvloer	88 1.964	220.000
Brugge	Brandweerkazerne te Dudzele — Perceel 8 — uitrusting droogtoren — en werkplaats	3.778.151	2.402.000
Brugge	Brandweerkazerne van Dudzele Perceel 9 — uitrusting lokalen gasmaskers en realistische oefeningen	9.870.284	2.716.000
Brugge	Lokalen gasmaskers perceel 12 wegenis- en rioleringswerken	11.708.202	8.794.000
Brugge	Rest. mon. kerk v. Koolkerke verr. nr. 2	289.531	182.405
Damme	Rest. daken kerk v. Vijvekapelle verr. nr. 1	5.810.336	953.43 1
Jabbeke	Aanleggen van riolen in Oudenburgweg, wijk Hagelbusch te Varsenare	16.350.405	9.701.000
Knokke-Heist	Herleggen kasseibestrating, verbeteren fietspad in Hazegrassstr. Verr. I	207.710	134.000
Damme	Aanleggen riolen in wijk „ De Hoorn ” te Moerkerke — Lot II	42.046.606	23.8 14.000
Oostkamp	Verbet. b.w. nr. 7 Scharestraat	28.295.085	16.037.000
Oostkamp	Verbet. Stationstraat	1.841.472	798.000
Oostkamp	Herstel daken kerk van Hertsberge	1.849.415	593.000
Zedelgem	Wegen- en rioleringswerken in Loppensestraat, Zeedijkweg en Ralleweg	12.170.111	7.087.000
Zedelgem	Rest. kerk van St. Laurentius Verr. 1	1.841.480	911.053

Arrondissement Brugge
 Beloofde principiëlebeloften in 1984

Gemeente	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd bedrag
Brugge	Uitbreid. stedelijke vismijn te Zeebrugge — Perceel 1 — ruwbouw met stabiliteit schrijnwerkerij, schildenverker	60.500.018	17.917.000
Brugge	Uitbreid. stedelijke vismijn te Zeebrugge — Perceel 3 — centrale verwarming koeling en sanitaire installatie	9.302.635	2.804.000
Brugge	Uitbreid. stedelijke vismijn te Zeebrugge — Perceel 4 — transportbanden en losinstallatie	7.488.000	2.215.000
Brugge	Uitbreiding riolering langs Dudzeelsesteenweg	944.775	606.000
Damme	Rest. monum. kerk van Vijvekapelle	10.180.839	6.535.000
Damme	Rest. monum. kerk van Vijvekapelle Perc. Electr. installatie	1.181.372	758.000
Jabbeke	Restaur. monumentale toren kerk van Snellegem	14.012.072	7.433.000
Jabbeke	Verbeterings- en rioleringswerken in Hoge en Kwagatstraat	20.7 15.623	12.763.000

Vraag nr. 69
van 5 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Leerlingenvervoer — Toepassing in het gemeentelijk onderwijs

In uitvoering van artikel 13 van de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer wordt in verschillende gemeenten een gemeenschappelijk leerlingenvervoer ingericht.

Alhoewel dit gemeenschappelijk leerlingenvervoer reeds twee jaar toegepast wordt, blijven er nog een aantal vragen over de toepassingsmodaliteiten en de concrete uitwerking in de verschillende gemeenten van het Vlaamse Gewest.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke praktijk wordt, binnen de door de Minister van Onderwijs vastgelegde toepassingsmodaliteiten, in de meeste gemeenten toegepast? Komen de gemeenten financieel tussen in de kosten van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer? Gebeurt dit met een tussenkomst bij de bijdrage of als globale tussenkomst.
2. Geldt deze tussenkomst alleen voor de leerlingen van het gemeentelijk onderwijs of ook voor andere netten?
3. Kennen gemeenten die de kosten voor het vervoer van de leerlingen van het gemeentelijk onderwijs dragen een gelijkaardige bijdrage toe aan de andere netten?

Antwoord

Ik beschik niet over juiste gegevens betreffende de concrete toepassing van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer in de Vlaamse gemeenten, in het raam van de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer. Ik meen te weten dat hierover onderrichtingen werden verstrekt door de Minister van Onderwijs, die terzake bevoegd is, en naar wie ik het geachte lid dan ook verwijs.

Aangezien de kosten van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer gedragen worden door de rijksbegroting dienen de gemeenten er niet in bij te dragen. Wellicht kan de minister van Onderwijs ook hier meer inlichtingen verstrekken.

Ten slotte wil ik er de aandacht op vestigen dat de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer nog lang niet alle gemeenten bedient.

Vraag nr. 71
van 12 juni 1985
van de heer P. PEETERS

Gemeenteraad — Interpellatierecht

Artikel 63 van de gemeentewet bepaalt dat elk lid van de gemeenteraad het recht heeft een voorstel aan de agenda van de gemeenteraad toe te voegen. Het voor-

stel dient twee vrije dagen vóór de vergadering te worden overhandigd aan de burgemeester.

Kan de geachte Minister mededelen of het schepencollege het recht heeft een door een gemeenteraadslid regelmatig ingediend verzoek om

- a) een voorstel;
 - b) een interpellatie
- op de agenda van de gemeenteraad te plaatsen, te weigeren en af te voeren naar de commissievergaderingen.

Is de verwijzing naar commissievergaderingen niet in strijd met hogervermeld artikel 63 en met de bij de Grondwet gewaarborgde openbaarheid?

Antwoord

Vooreerst moge ik het geachte lid erop wijzen dat overeenkomstig artikel 63 van de gemeentewet, zoals gewijzigd bij de wet van 28 juli 1981, een voorstel dat een gemeenteraadslid wil toevoegen aan de agenda van de raadszitting uiterlijk drie vrije dagen vóór de vergadering moet overhandigd worden aan de burgemeester of aan degene die hem vervangt. Dit voorstel moet vergezeld zijn van een verklarende nota of van elk document dat de raad kan voorlichten.

De regelmatige aangevraagde aanvulling van de agenda mag door het college van burgemeester en schepenen in geen geval worden geweigerd en dit op grond van voormeld artikel 63 (Gemeenterecht. Permanente commentaar nr. 12 1.154.6).

Het weigeren van een dusdanig voorstel op de agenda in te schrijven en het daarbij aansluitend verwijzen naar een commissievergadering zijn dus strijdig met de gemeentewet.

Naar het mij voorkomt heeft het geachte lid bij het stellen van zijn vraag een bepaald geval op het oog. Indien mij hieromtrent alle nuttige gegevens worden medegedeeld, kan eventueel een aanvullend antwoord verstrekt worden.

Vraag nr. 72
van 12 juni 1985
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Provincie- en gemeentepersoneel — Vergoeding wegens verblijfskosten

In het KB van 21 juni 1965 gewijzigd bij KB van 18 februari 1974, inzake vergoedingen wegens verblijfskosten toegekend aan het provincie- en gemeentepersoneel wordt in de inleiding gesproken over „verblijfskosten” (§ 2).

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister wat dient verstaan te worden onder „verblijfskosten”.

Wat is in oorsprong de bedoeling van het toekennen van een dergelijke tussenkomst?

Kosten van één of meerdere maaltijden recupereren?

Of een vergoeding toekennen ingevolge het feit dat de werknemer buiten de gemeente dient te presteren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat onder „verblijfskosten” dienen verstaan te worden : de kosten door het betrokken personeelslid gemaakt naar aanleiding van dienstreizen.

Op de vraag „wat in oorsprong de bedoeling van het toekennen van een dergelijke tussenkomst is” moet geantwoord worden dat deze gelegen is in de overweging dat de hoger bedoelde kosten op een bepaalde wijze vergoed moeten worden.

Het staat het personeelslid vrij om de ontvangen vergoeding te beschouwen als het recupereren van de kosten gemaakt voor maaltijden of van andere kosten inherent aan dienstreizen.

Nuttigheidshalve dient aangestipt te worden dat het bedrag van de vergoeding o.a. afhankelijk is van de duur van de verplaatsing.

Tot slot moet gewezen worden op de inhoud van artikel 5 van het koninklijk besluit van 21 juni 1965 inzake vergoedingen wegens verblijfskosten toegekend aan het provincie- en gemeentepersoneel, zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 februari 1974. Overeenkomstig het eerste lid van bedoeld artikel mag de vergoeding niet toegekend worden voor reizen binnen de gemeente en de agglomeratie, zo van de standplaats als van de woonplaats van de personeelsleden. Overeenkomstig het tweede lid van hetzelfde artikel is het al dan niet toekennen van de besproken vergoeding daarenboven afhankelijk van de afstand van de verplaatsing.

Voor zover als dienstig kan hierbij verwezen worden naar het koninklijk besluit van 29 december 1965, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 april 1985, houdende algemene regeling inzake reiskosten als dusdanig.

**Vraag nr. 74
van 18 juni 1985
van de heer J. DE MOL**

Gemeentedocumenten — Fotokopie

Op een vraag van kamerlid Daras over fotokopieën van gemeentestukken en -dossiers voor gemeenteraadsleden (Bulletin der Vragen en Antwoorden van de Waalse Gewestraad van 18 oktober 1983) antwoordde de Waalse voogdijminister dat de uitreiking van fotokopieën van administratieve stukken duidelijk verplicht is, met of zonder betaling van de kostprijs. Voor het Brusselse Gewest antwoordde mevrouw Goor, Staatssecretaris voor het Brusselse Gewest, op een vraag van kamerlid Deleuze in minder uitgesproken zin.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Meent u ook dat de uitreiking van fotokopies van administratieve stukken duidelijk verplicht is?
2. In zijn antwoord stelde Minister Damseaux dat dit met of zonder betaling van de kostprijs kan gebeuren. Tevens zou volgens Minister Damseaux een overdreven prijs neerkomen op een on-

rechtstreekse beperking van het onbeperkte recht van de gemeenteraadsleden. Bent u ook deze mening toegedaan of meent u dat deze fotokopies gratis moeten bezorgd worden aan de raadsleden? Het betalen van deze kopies, zelfs tegen kostprijs, kan een ernstige rem betekenen op het inzage-recht van de raadsleden.

3. Vindt u het ook niet onwettelijk dat men enkel fotokopies zou toestaan van documenten die betrekking hebben op de dossiers van de punten van een raadszitting? Meent u niet dat van alle documenten die door een raadslid mogen ingezien worden, een fotokopie moet bezorgd worden?
4. Een kopie van de verslagen van het Schepencollege en de gemeenteraad zou eveneens aan de raadsleden niet mogen worden ontzegd. Bent u ook deze mening toegedaan en meent u niet dat het van openheid zou getuigen indien deze fotokopies automatisch aan de raadsleden worden bezorgd die erom verzoeken?

Antwoord

Artikel 69, derde lid, van de gemeentewet kent aan de gemeenteraadsleden een onbeperkt recht van inzage toe daar volgens dit wetsartikel „geen akte, geen stuk betreffende het bestuur aan het onderzoek der raadsleden mag worden onttrokken”. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om in het belang van de goede werking der gemeentelijke diensten dit inzage-recht te regelen voor zover de verwezenlijking van het door de wetgever vooropgestelde doel kennelijk niet onmogelijk gemaakt wordt (zie arrest van de Raad van State nr. 24743 van 16 oktober 1984 inzake De Nil).

Alle besluiten van het schepencollege in dit verband zijn onderworpen aan het gewoon administratief toezicht. De toezieende overheid zal voor elk specifiek geval nagaan of de wet op het algemeen belang niet wordt geschonden.

Het antwoord op de concrete vragen van het geachte lid luidt als volgt.

1. Er is geen wettelijke basis voor zulke verplichtingen.
2. Het college bepaalt of er fotokopieën kunnen genomen worden en of de kostprijs wordt aangerekend; het aanrekenen van een overdreven kostprijs zou zeker in strijd zijn met de geest van artikel 69, derde lid, van de gemeentewet.
3. Het zou inderdaad onwettelijk zijn indien het college van burgemeester en schepenen enkel fotokopieën zou toestaan van documenten die betrekking hebben op de dossiers van de punten van een raadszitting. Voor het tweede deel van zijn derde vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn eerste en tweede vraag. Het antwoord is derhalve neen.
4. Ik ben eveneens van mening dat de afgifte van fotokopieën van de notulen van de gemeenteraad en van het college aan de raadsleden niet verplicht kan worden.

Het komt mij evenwel als toezichthoudende overheid

niet toe terzake voor alle gemeenten uniforme richtlijnen te bepalen, aangezien de regeling van het inzagerecht een bevoegdheid is van het college.

In voorkomend geval zal ik geval per geval nagaan of de gemeentewet inderdaad niet geschonden werd.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG

Vraag nr. 51
van 17 mei 1985
van de heer D. VERVAET

Nieuw Vlaams gehandicaptenbeleid — Verruiming ADL-assistentie

In het op 6 december 1984 bekendgemaakt document over een nieuw Vlaams gehandicaptenbeleid wordt voor het eerste gesproken over het verlenen van ADL-assistentie (activiteiten Dagelijks Leven).

Deze ADL-assistentie wordt in het document echter beperkt tot een zeer beperkte groep gehandicapten.

- De ernstige gehandicapten, die de grootste hulp nodig hebben, vallen buiten het ADL-programma.
- De ADL-assistentie mag alleen aan mensen van 18 tot 65 jaar worden gegeven.
- Er kan geen ADL-assistentie verleend worden aan gehandicapten die met validen in gezinsverband wonen.
- In het ADL-document wordt ook weinig of niet gesproken over woningaanpassingen.

Kan de geachte Minister de voorgenoemde problemen onderzoeken en eventueel het document van 6 december 1984 aanpassen en verruimen zodat niet alleen een beperkte groep gehandicapten voor de ADL-assistentie in aanmerking komen?

Antwoord

In antwoord op de bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid eraan te herinneren dat de ADL-assistentie voor fysisch gehandicapten deel uitmaakt van het hoofdstuk „Differentiatie van de voorzieningen in de gehandicaptensector”, waarin op basis van de jongste ontwikkelingen een aantal wezenlijke vernieuwingen in het gehandicaptenbeleid worden voorgesteld.

Het ligt in mijn bedoeling om deze jonge initiatieven een reële ontwikkelingskans te bieden daar waar de behoefte aan deze vernieuwingen gegroeid is. Voor het wonen met ADL-assistentie is gebleken dat de behoefte hieraan te situeren is bij gehandicapten tussen 18 en 65 jaar die alleen of in gezinsverband samen met een andere gehandicapte wensen te wonen.

Deze woonvorm staat open voor ernstig fysisch gehandicapten. Een gehandicapte b.v. die grote moeilijkheden heeft om zonder hulp van derden zijn voedsel te bereiden en te nuttigen, voor zijn persoonlijke hygiëne in te staan en die bovendien uiterst

beperkt is in zijn verplaatsingsmogelijkheden, komt in aanmerking om gebruik te maken van deze woonvorm.

Er stelt zich de vraag of een gehandicapte die voor elke act afhankelijk is van de hulp van derden, gebaat is bij het zelfstandig betrekken van een appartement of huis, dat weliswaar geïntegreerd ligt in een woonwijk maar waar de facto toch enige tijd verloopt tussen de (veelvuldige hulpvragen) en de respons die hieraan kan gegeven worden.

Tenslotte wens ik het geachte lid te laten weten dat het zoeken of creëren van een aangepaste woonomgeving in eerste instantie behoort tot de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer. Hierbij kan beroep gedaan worden op de diensten van het Nationaal Instituut voor Huisvesting, de Nationale Maatschappij voor Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij, die momenteel geregionaliseerd worden.

Vraag nr. 52
van 24 mei 1985
van de heer M. OLIVIER

Premies, tegemoetkomingen aan privé-personen — Koppeling aan het inkomen

Kan de geachte Minister mij mededelen, voor de materies die rechtstreeks of onrechtstreeks onder haar bevoegdheid ressorteren, welke de voordelen (premies, tegemoetkomingen, bijdragenverminderingen, hulpverlening) zijn die aan privé-personen, al of niet in gezinsverband, kunnen worden toegekend naar aanleiding van bepaalde feiten of toestanden? Als voorbeeld citeer ik de diverse premies in de huisvestingssector, de studietoelagen, de tegemoetkomingen en vormen van hulpverlening in het gezins- en bejaardenbeleid.

1. In welke mate worden deze voordelen afhankelijk gemaakt van het inkomen? Is er eventueel een modulering van het voordeel naargelang van het inkomen?
2. Zou gespecificeerd worden of het om een individueel of een gezinsinkomen gaat? Belastbaar of netto-inkomen, al of niet met inbegrip van vervangingsinkomens?
3. Worden de toegekende voordelen mede bepaald door de gezinsgrootte? Direct of indirect, nl. via een verhoging van het toegestane inkomen?
4. Welke instellingen zijn gelast met de uitkering of toekenning van deze voordelen, tegemoetkomingen en andere vormen van hulpverlening?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

- I. In de sector gezinszorg zijn er drie reglementeringen die voorzien in de subsidiëring van hulpverlening aan gezinnen, gehandicapten of bejaarden en waarbij een modulering is voorzien van de persoonlijke bijdrage van de beneficianten van

deze hulpverlening in functie van hun inkomen en/of van de gezinssamenstelling. Het betreft namelijk:

- Hulp verleend in het kader van het koninklijk besluit van 21 december 1979, en zijn wijzigende besluiten, betreffende de erkenning en subsidiëring van Diensten voor Gezins- en Bejaardenhulp.
- Hulp verleend in het kader van het koninklijk besluit van 21 december 1979 betreffende de erkenning en subsidiëring van Diensten voor Bedeling van Maaltijden aan Huis.
- Hulp verleend in de vorm van kinderopvang, zowel door kinderdagverblijven als diensten voor opvanggezinnen, in het kader van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983.

1. Modulering naargelang het inkomen

- Gezins- en bejaardenhulp: art. 6, 5° van het hoger genoemd koninklijk besluit van 21 december 1979 bepaalt „dat van de beneficiant van de hulp een bijdrage wordt gevorderd in overeenstemming met de middelen en de lasten van het gezin volgens de schalen bepaald bij ministerieel besluit”. Deze schalen zijn vastgesteld door het ministerieel besluit van 22 maart 1983 (BS 28 april 1983).
- Maaltijdenbedeling: art. 5, 4° van het hoger genoemd koninklijk besluit van 21 december 1979 bepaalt: „dat van de beneficiant van de maaltijdenbedeling, behalve wanneer hij onvermogen is, een bijdrage werd gevorderd per maaltijd en dit in overeenstemming met de middelen en de lasten van het gezin die in het sociaal verslag werden vastgesteld”. Er zijn hiervoor geen officiële schalen voorzien.
- Kinderopvang — Opvanggezinnen : artikel 28 van het hoger genoemd Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 (BS 30 december 1983) bepaalt: „De voorzieningen vragen aan de ouders, als vergoeding voor de dagopvang een financiële bijdrage, volgens een schaal vastgesteld door de Gemeenschapsminister op grond van het inkomen van het gezin”. De thans geldende schaal werd vastgesteld bij ministerieel besluit van 3 augustus 1984 (BS 5 september 1984).

2. Aard van het inkomen dat in aanmerking komt

- Gezins- en bejaardenhulp: voor de berekening van de bijdrage van de geholpene dient er rekening gehouden te worden met alle inkomsten van de alleenwonende persoon en van twee of meer personen van dezelfde generatie die een huishouden vormen. Wanneer personen van verschillende generaties in dezelfde woning verblijven en er gemeenschappelijk leven, moeten volgende inkomsten in aanmerking genomen worden :

- twee generaties: alle inkomsten van de personen die tot de generatie behoren, waarvoor de hulp wordt ingeroepen en 1/3 van alle inkomsten van de andere generatie;
 - meer dan twee generaties: alle inkomsten van de personen die tot de generatie behoren waarvoor de hulp wordt ingeroepen en 1/3 van de inkomsten van de personen die tot de generatie behoren waarvan de som van de inkomsten het hoogst is. Met de inkomsten van de derde of nog andere generaties wordt geen rekening gehouden.
 - Er wordt rekening gehouden met het netto-inkomen, met inbegrip van vervangingsinkomens. De roerende inkomsten (intresten) en het kadastraal inkomen van de onroerende goederen, de eigen woning, uitgezonderd, worden eveneens in de berekening opgenomen.
 - Maaltijdenbedeling : de berekening van de bijdrage is niet officieel vastgelegd maar vermits deze diensten georganiseerd worden door gemeenten of OCMW gebeurt ze door de inrichtende macht volgens een eigen reglement. Aangezien het hier bijna uitsluitend bejaarde beneficianten betreft zal de bijdrage hoofdzakelijk verband houden met het pensioenbedrag dat in de meeste gevallen het enige inkomen uitmaakt.
 - Kinderopvang en Opvanggezinnen : de bijdrage wordt vastgesteld volgens het samengevoegd netto-jaarlijks belastbaar inkomen. De vervangingsinkomens zijn daar inbegrepen voor zover zij belastbaar zijn.
- #### 3. Invloed van de gezinsgrootte
- Gezins- en Bejaardenhulp: de gezinsgrootte speelt een rol in de bepaling van de bijdrage, daar de codeschaal opgebouwd is in functie van het aantal personen ten laste.
 - Kinderopvang en Opvanggezinnen : de volgende verminderingen worden toegepast :
 - a. Voor gezinslasten
 - * Een gezin met twee kinderen ten laste geniet van een vermindering van 50 F per dag op de dagelijkse bijdrage.
 - * Een gezin met drie kinderen ten laste geniet van een vermindering van 100 F per dag op de dagelijkse bijdrage.
 - * Voor elk bijkomend kind ten laste wordt een vermindering van 10 F per dag toegekend.
 - b. Voor plaatsing van meerdere kinderen
 - * Indien meerdere kinderen van eenzelfde gezin terzelfder tijd aan het in voege zijnde barema onderworpen worden, wordt de financiële bijdrage voor elk kind verminderd met 100 F per dag.

* Voor een derde kind ten laste in het gezin wordt een vermindering van 25 F per dag toegekend.

* Voor elk bijkomend kind ten laste wordt een vermindering van 10 F per dag toegekend.

4. Toekenning van de voordelen

De voordelen die door de verschillende reglementeringen worden voorzien worden door de dienstverlenende instellingen toegekend.

II. In de sector bejaardenzorg kan als hulpverlening het initiatief vermeld worden, dat van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitgaat en waarbij, ten experimentele titel, kosteloos een aantal alarmapparaten worden geplaatst bij alleenstaande bejaarden en minder-validen die zich moeilijk, zonder hulp van derden, thuis kunnen handhaven.

Het verkrijgen van een personenalarmapparaat houdt geen verband met het inkomen, noch met de gezinsgrootte. De aanvragers moeten voldoen aan de vooraf bepaalde algemene voorwaarden.

De toestellen worden, na onderzoek van het dossier, toegekend door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 53 van 28 mei 1985 van de heer J. DE BREMAEKER

Rustoord voor bejaarden „Rust- en verzorgingstehuis Hogerlucht” — Hogerluchtstraat 6, BI te 9600 Ronse — Erkennung

Naar ik verneem werd door mevrouw de Minister op 6 november 1984 de erkenning als rustoord toegekend aan de instelling „Rust- en verzorgingstehuis — Hogerlucht” te Ronse.

Deze erkenning zou 47 bedden betreffen.

Graag verneem ik de datum van het erkenningsbezoek ter plaatse door de bevoegde inspectiedienst; het aantal reeds opgenomen personen in 1984 en eveneens het aantal opgenomen personen voor de eerste drie maanden van 1985.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te vinden op de door hem gestelde vraag.

1. Het is inderdaad juist dat het rustoord voor bejaarden „Rust- en verzorgingstehuis Hogerlucht”, Hogerluchtstraat 6-B 1 te Ronse bij ministeriële beslissing d.d. 6 november 1984 erkend werd voor de huisvesting van maximum 47 bejaarde personen.
2. Op het ogenblik van het erkenningsbezoek d.d. 23 augustus 1984 waren er acht bejaarden ingeschreven die zouden afvloeien van de V-dienst, gevestigd in „De Samaritaan”, Glorieuxstraat 7 te Maarkedal-Nukerke en die uitgebaat wordt door

dezelfde vereniging nl. de V.Z.W. „Werken Glorieux”.

3. Bij het volgend bezoek van de inspectiedienst op 19 februari 1985 werd vastgesteld dat het bedoeld rustoord volledig ontruimd was en er werken werden uitgevoerd. De bedoeling zou zijn aan dit gebouw in de toekomst een andere bestemming te geven.

Vraag nr. 54 van 10 juni 1985 van de heer P. PEETERS

Artikel 42, 2de lid van de wet op de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn — Kortere urenweek voor het gemeentepersoneel

Artikel 42, 2de lid van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn bepaalt dat het personeel van het Openbare Centrum voor Maatschappelijk Welzijn hetzelfde administratief en geldelijk statuut geniet als het personeel van de gemeente waar de zetel van het centrum is gevestigd.

Kan de geachte Minister mededelen of dit ook wil zeggen dat het aantal uren dat per week door het personeel van het OCMW moet gepresteerd worden hetzelfde moet zijn als het aantal uren dat gepresteerd wordt door het gemeentepersoneel?

Wat moet er in concreto gebeuren als het OCMW personeel meer of minder uren per week werkt dan het gemeentepersoneel?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de wekelijkse arbeidsduur sedert 1 oktober 1979 in principe werd vastgesteld op 38 uren.

Dit geldt voor alle personeelsleden van de gemeenten en van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn.

Aangezien de vaststelling van de prestatieduur deel uitmaakt van het administratief statuut, zijn de beslissingen van de OCMW's in dat verband onderworpen aan het advies van het college van burgemeester en schepenen en aan de goedkeuring van de provinciegouverneur. Het behoort aan deze toeziende overheid de gepaste maatregelen te treffen.

Hierbij dient nog worden opgemerkt dat de arbeidstijd kan worden aangepast in het kader van het koninklijk besluit van 2 september 1983 (BS 9/12/1983) voor bepaalde gemeenten en OCMW's, of met toepassing van het koninklijk besluit van 3 mei 1983 (BS 5 mei 1983) ter bevordering van de aanpassing van de arbeidstijd in verzorgingsinstellingen.

Bovendien kunnen aan personeelsleden van niveau I in principe geen strikt afgelijnde diensturen worden opgelegd. Zo kunnen bijkomende prestaties van o.m. OCMW-secretarissen en -ontvangers geen aanleiding geven tot compensaties of bijkomende bezoldiging.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 160
van 18 juni 1985
van de heer J. DE MOL

Wegbermdecreet — Naleving

Het wegbermdecreet van de Vlaamse Executieve werd op 1 januari 1985 van kracht. Dat decreet schrijft voor dat een eerste maaibeurt slechts kan toegestaan worden vanaf 17 juni. We constateerden echter dat reeds vanaf begin mei wegbermen gemaaid worden, zowel langs gemeentewegen als langs rijkswegen. Daarbij komt nog dat het maaisel, dat normaal binnen de tien dagen moet verwijderd worden, niet of onvoldoende wordt afgevoerd, zodat de wegbermen op korte termijn een te hoge graad van meststoffen opnemen.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom ziet u niet toe op de naleving van het wegbermdecreet?
2. Welke dienst is belast met de controle op de juiste toepassing van de bepalingen vervat in het decreet?
3. Werden door deze dienst de nodige proces-verbalen opgesteld? Welk gevolg wordt aan deze proces-verbalen gegeven?
4. Zijn er volgens u gerechtvaardigde en dringende redenen om wegbermen toch vóór 17 juni te laten maaien? Zo ja, welke zijn dan die redenen en hoe worden ze door de overtreders gemotiveerd?
5. Zijn er u gemeenten bekend waar in samenwerking met vegetatiekundigen een beheersplan wordt opgesteld vooraleer met het maaien te starten?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat ik het besluit houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke personen, dat ik aan de Vlaamse Executieve heb voorgelegd en dat op 27 juni 1984 werd goedgekeurd, beschouw als een verdere stap naar het behoud en het herstel van een gedifferentieerde flora en fauna in de landelijke ruimte.

Overeenkomstig het beleid van de Vlaamse Gemeenschap wordt door dit besluit een grote verantwoordelijkheid gegeven aan de betrokken publiekrechtelijke personen die beslissen over de acties en het beheer die zij in verband met de bermen in hun gebied voeren.

Wanneer zij menen dat om redenen van natuurbehoud van de voorschriften van het besluit moet worden afgeweken, kunnen die rechtspersonen een afwijking vragen, maar alleen wat het bepaalde in artikel 3 (maaidata en verwijderen van het maaisel) betreft. Wat de eerste maaibeurt betreft,

maak ik het geachte lid attent op het feit dat dit ten vroegste mag gebeuren vanaf 15 juni, en niet 17 juni zoals in de vraag werd geformuleerd.

Voor het overige geldt voor de acties van deze personen uiteraard het zg. „proportionaliteitsbeginsel”, waarvan een aantal toepassingsgevallen worden vermeld in het advies van de Raad van State dat samen met het besluit in het Belgisch Staatsblad van 2 oktober 1984 werd gepubliceerd. Ik verwijs het geachte lid naar die tekst.

De toepassing van voornoemd beginsel dient in elk geval verantwoord te zijn wanneer dit de niet-toepassing van het besluit met zich meebrengt. Desgevallend kan een betwisting dienaangaande aan de beoordeling van de rechter worden voorgelegd.

Wanneer een kennelijk foutieve inbreuk op de bepalingen van het besluit van 27 juni 1984 wordt vastgesteld, kunnen alle in de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud bedoelde bevoegde personen en in het bijzonder thans deze horende tot het bestuur voor landinrichting, het misdrijf vaststellen.

Een statistiek over de opgestelde processen-verbaal zal eerst tegen het eind van het jaar beschikbaar zijn.

Ik meen echter dat gedurende het eerste jaar van de toepassing van het besluit eerder preventief dan repressief te werk moet worden gegaan. Daarom werd in een twintigtal gevallen contact genomen met openbare besturen om hen te wijzen op de draagwijdte van het besluit.

Teneinde de lokale besturen te informeren, bereiden mijn diensten bovendien een rondschriften voor waarin, naast een verklaring van de draagwijdte van de gebruikte termen en uitdrukkingen, ook verwezen wordt naar publikaties inzake aangepast bermbeheer.

Het besluit van 27 juni schrijft het opstellen van overigens zeer nuttige beheersplannen niet voor. Nochtans meen ik te weten dat een aantal gemeenten, intercommunales of verenigingen werken aan, of reeds werken met een beheersplan dat een optimaal bermbeheer, gericht op het natuurbehoud, nastreeft.

J. BUCHMANN
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 HUISVESTING**

Vraag nr. 43
van 3 juli 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Bouwpremie — Bepaling belastbaar inkomen

Vóór april 1983 bedroeg het toegelaten belastbaar inkomen 1.500.000 frank om een bouwpremie te bekomen. Na april 1983 verlaagde dit bedrag tot 1.250.000 frank; in bepaalde gevallen kan men dan ook een goedkopere lening krijgen.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. wat de reden is van het omlaagtrekken van dit bedrag met 250.000 frank?
2. Hoe het komt dat dit bedrag nu al twee jaar niet meer aangepast werd?
3. Of dit bedrag aan de huidige index wordt aangepast?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het omlaag trekken van het toelaatbaar inkomstenplafond tot het bekomen van een bouwpremie van 1.500.000 fr. tot 1.250.000 fr. per 1 april 1983 tot doel heeft de premies voor de laagste inkomenscategorie niet alleen te verhogen van 120.000 fr. naar 250.000 fr. maar ook om meer premies aan deze categorie van aanvragers te kunnen toekennen.

Ten gevolge van de stabilisatie van de inkomens werd het hogergenoemd inkomstenplafond niet gewijzigd. Het bedrag is evenmin gekoppeld aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen.

**R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZOND-
HEIDSBELEID**

**Vraag nr. 31
van 24 mei 1985
van de heer M. OLIVIER**

*Premies, tegemoetkomingen aan privé-personen —
Koppeling aan het inkomen*

Kan de geachte Minister mij mededelen, voor de materies die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid ressorteren, welke de voordelen (premies, tegemoetkomingen, bijdragenverminderingen, hulpverlening) zijn die aan privé-personen, al of niet in gezinsverband, kunnen worden toegekend naar aanleiding van bepaalde feiten of toestanden? Als voorbeeld citeer ik de diverse premies in de huisvestingssector, de studietoelagen, de tegemoetkomingen en vormen van hulpverlening in het gezins- en bejaardenbeleid.

1. In welke mate worden deze voordelen afhankelijk gemaakt van het inkomen? Is er eventueel een modulering van het voordeel naargelang van het inkomen?
2. Zou gespecificeerd worden of het om een individueel of een gezinsinkomen gaat? Belastbaar of netto-inkomen, al of niet met inbegrip van vervangingsinkomens?
3. Worden de toegekende voordelen mede bepaald door de gezinsgrootte? Direct of indirect, nl. via een verhoging van het toegestane inkomen?
4. Welke instellingen zijn gelast met de uitkering of toekenning van deze voordelen, tegemoetkomingen en andere vormen van hulpverlening?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zijn vraag voor alle leden van de Vlaamse Executieve gezamenlijk zal beantwoord worden door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

**Vraag nr. 32
van 31 mei 1985
van de heer F. GEYSELINGS**

Trivalent levend vaccin tegen bof mazelen en rode hond — Nevenwerkingen en maatregelen

In februari 1985 zond de Hygiëne- en Gezondheidsinspectie aan de artsen in het Vlaamse Gewest een omzendbrief waarin de Vlaamse Gemeenschap op advies van de bevoegde instanties de vaccinatie van jonge kinderen met trivalent levend vaccin tegen bof, mazelen en rode hond zoveel mogelijk wenst te bevorderen. Dit vaccin werd vanaf 1/3/1985 gratis beschikbaar gesteld voor alle jongens en meisjes van 12-24 maanden. Uit deze maatregelen blijkt andermaal dat zulke voorzorgsmaatregelen als efficiënt worden bestempeld en dat er geen woord wordt gerept over de verschillende mogelijke ernstige complicaties die hieruit kunnen voortvloeien.

In de „Australasian Nurses Journal”, May 1978, „Medical News in Brief 1133”, Canada, May 1966, „Revue de Pathologie Générale et de Physiologie clinique” Paris, janvier 1958, „Jama: The Journal of the American Medical Association”, March 26, 1973, „The Medical Journal of Australia”, January 15, 1977, „British Medical Journal”, 30.10.1976, „The New England Journal of Medicine”, oktober 8, 1970, „The Journal of Pediatrics”, september 1982 (zie bijlagen) en andere medische tijdschriften worden verschillende complicaties beschreven die na vaccinaties zijn opgetreden.

Kan de Minister mij meedelen?

1. Waarop de bevoegde instanties zich steunden om een vaccinatie met levend vaccin tegen bof, mazelen en rubella positief te adviseren?
2. Welke nevenverschijnselen kunnen zich volgens de bevoegde instanties voordoen na de inenting met trivalent levend vaccin tegen bof, mazelen en rubella?
3. Hielden de bevoegde instanties rekening met buitenlandse waarschuwingen en complicaties in verband met deze vaccinaties?
4. Wat zal deze vaccinatie-actie de Gemeenschap kosten?
5. Wie is verantwoordelijk wanneer na desbetreffende vaccinatie een ernstige kwaal of zelfs de dood, zich manifesteert?

Antwoord

1. In verband met de aanbevolen vaccinatie met de trivalente entstof tegen mazelen, bof en rode hond kan ik het geachte lid mededelen dat verschillende elementen aan de basis hebben gelegen van deze aanbeveling bij het Geneesherenkorps :

- 1.1. Voorkomen van de niet onbelangrijke, soms zeer ernstige verwickelingen die ieder van de 3 ziekten kan teweegbrengen. (Congenitaal rubellasyndroom, respiratoire verwickelingen na mazelen alsook bij 2 op 1.000 gevallen encefalitis, na bof verwickelingen met meningeale reacties, orchitis, pancreatitis).
 - 1.2. Aanbeveling door de Hoge Gezondheidsraad om op 15 maanden de trivalente entstof tegen mazelen/bof/rode hond toe te dienen.
 - 1.3. Wetenschappelijke gegevens uit het buitenland waar dgl. vaccinatiebeleid werd gevoerd.
 - 1.4. Economische weerslag ingevolge het doormaken van de 3 ziekten.
2. De mogelijke nevenverschijnselen die kunnen optreden na een inenting met het trivalente vaccin tegen mazelen/bof en rode hond, worden uitvoerig op de bijsluiter vermeld.

Deze nevenverschijnselen zijn nochtans zeldzaam en in de meeste gevallen van goedaardige aard, zowel wat de mogelijke lokale reacties op de inenting betreft als nevenverschijnselen van meer algemene aard.

3. Ik kan het geachte lid mededelen dat de bevoegde instanties alvorens tot de aanbeveling van deze vaccinatie te beslissen zich wel degelijk hebben laten leiden door al de beschikbare wetenschappelijke gegevens in binnen- en buitenland.
4. In de begroting van 1985, werd een bedrag van 15 miljoen voorzien om de vaccinatie-actie met de trivalente entstof tegen mazelen/bof/rode hond te bekostigen.
5. Ik wens het geachte lid eraan te herinneren dat het hier om een niet verplichte inenting gaat, waarbij het zowel de ouders als de behandelende geneesheer volledig vrijstaat de inenting toe te dienen.

Indien er zich een ernstige verwikkeling zou voordoen, en uit het onderzoek zou blijken dat de geneesheer een ernstige fout heeft gemaakt bij de uitoefening van zijn medisch beroep, kan hij eventueel aansprakelijk worden gesteld voor de schadelijke gevolgen van de inenting.

Vraag nr. 33
van 14 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Groentenvergiftiging tengevolge van schilderwerken aan hoogspanningsmasten — Maatregelen

via de pers verneem ik dat tengevolge van het schilderen van hoogspanningsmasten een aantal stuks vee van landbouwers gevestigd tussen Vilvoorde en Sint-Ulriks-Kapelle, aan loodvergiftiging zijn gestorven. De vrees voor groentenvergiftiging is bij de bevolking aanwezig.

Kan de Minister mij mededelen welke maatregelen hij heeft getroffen om de volksgezondheid veilig te stellen?

Zal er over het gans traject waar de hoogspanningsmasten een verbod kregen een onderzoek worden ingesteld? Eventueel, waarom niet?

Antwoord

De Provinciale Gezondheidsinspectie van Brabant heeft onmiddellijk na het bekend worden van de feiten een onderzoek ter plaatse ingesteld. Het onderzoek was vooral gericht op de mogelijke schadelijke gevolgen voor de gezondheid van de mens van de inname van met lood besmette groenten en fruit. Er werd aan de verschillende omwonenden die over een moestuin beschikken, de raad gegeven geen door loodverf besmette bladgroenten te gebruiken.

Het verven van de hoogspanningsmasten is geen recente activiteit. Vermits de vlekken van loodmenie duidelijk zichtbaar zijn en er, tenzij onlangs, nooit klachten ter zake werden geuit, mag men veronderstellen dat het hier om een zeldzame gebeurtenis gaat waarvan de oorzaak moet worden opgezocht.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 197
van 26 april 1985
van de heer J. GABRIELS

Aansprakelijkheidsverzekering voor bodemverontreiniging — Modaliteiten en eventueel rechtsgevolg

Bij bepaalde bodemverontreinigende activiteiten zou de mogelijkheid kunnen aanwezig zijn om een aansprakelijkheidsverzekering te eisen voor bodemverontreiniging. Daarbij kan gedacht worden aan stortplaatsen en olietanks.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. Is er momenteel enige mogelijkheid voorzien om bedrijven te verplichten een aansprakelijkheidsverzekering af te sluiten ingeval er bodemverontreinigende activiteiten plaats vinden?
2. Welke mogelijkheden zijn er op dit vlak voorzien wanneer er sprake is van bodemverontreiniging door welke activiteiten dan ook?
3. Welke veroordelingen zijn er reeds uitgesproken tegen bedrijven, die een bodemverontreiniging veroorzaakten?

Antwoord

In antwoord op zijn concrete vragen kan ik het geachte lid achtereenvolgens het volgende mededelen.

1. Het afvalstoffendecreet dd. 2 juli 1981 voorziet in artikel 27, § 1 laatste lid, de mogelijkheid om een waarborgsom of geëigende verzekeringsdekking in te stellen.

Tot op heden werd enkel de bankgarantie (een variante op de waarborgsom) in praktijk gebracht. Deze bankgarantie heeft het bekomen van een eindafdeklaag tot doel. De geëigende verzekeringsdekking werd tot op heden niet uitgewerkt.

2. Ingeval van schade kan een vordering tot schadevergoeding bij de bevoegde rechtbank ingesteld worden door alle benadeelden, zoals geburen, beheerders van waterlopen, exploitanten van drinkwatermaatschappijen enz.
3. Er zijn mij geen vonnissen of arresten bekend t.o.v. bedrijven voor het specifieke delict van bodemverontreiniging.

Vraag nr. 231
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging — Aanpassing wet van 26.3.1971 aan de bijzondere wet van 8.8.1980

Op de vraag nr. 116 van 28 februari 1984 van de heer F. Geyselings betreffende „Geluidshinder, lucht- en waterverontreiniging — Maatregelen” heeft de heer Gemeenschapsminister o.a. geantwoord dat er een decreet in voorbereiding is tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 tot bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, in aanpassing aan de bijzondere wet van 8 augustus 1980 houdende hervorming der instellingen.

Gelet op het nakende einde van deze legislatuur, vernam ik graag de redenen waarom de wet van 26 maart 1971 tot op heden niet werd aangepast aan de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat momenteel een ontwerp van decreet in voorbereiding is dat tot doel heeft van de wet van 26 maart 1971 aan te passen met bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest.

De voorbereiding ervan vergt echter nog onderzoek en studie. Zodra dit beëindigd is, zal het voorontwerp aan de Vlaamse Executieve voor principiële goedkeuring worden voorgelegd.

Vraag nr. 233
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Marpol-Verdrag — Ontvangst en verwerking van vloeibare maritieme afvalstoffen

In het kader van de uitvoering van het Marpol-Verdrag, moeten de havens beschikken over aanvullende faciliteiten voor de ontvangst en de verwerking van vloeibare maritieme afvalstoffen.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze een einde zal worden gemaakt aan de dagelijkse praktijk van de ontelbare sluiklozingen van olie en chemicaliën in de dokken?
2. Welke maatregelen ter zake tijdens de huidige legislatuur werden getroffen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Het Marpol-Verdrag regelt het lozen, overboord gieten, storten en laten wegvloeien van oliën, chemicaliën en andere stoffen die per schip vervoerd worden.

Annex I van dit Verdrag regelt de pollutie door minerale olie en oliederivaten.

Annex II regelt de pollutie door chemische afvalstoffen. Beide annexen werden door België geratificeerd.

Het lozen van olieachtige en chemische producten in de havens en dokken is verboden in het kader van het Marpol-Verdrag. Het toezicht op deze sluiklozingen berust bij de havenauthoriteiten en de havenpolitie die PV's kunnen opstellen bij dergelijke overtredingen.

Geen van beide instanties ressorteert onder mijn bevoegdheid.

2. Annex 1 — Oliehoudende vloeistoffen

Annex 1 is voor België in voege getreden op 6 juni 1984. Door de overheid werden maatregelen getroffen teneinde te voorzien in receptiefaciliteiten voor afvalolie en dit in alle havens waar er verichtingen met olieachtige producten worden uitgevoerd. Zeeschepen die wegens het geringe oponthoud in de havens zich niet kunnen aanbieden bij de ontvangstinstallaties kunnen hun afvaloliën laten ophalen door een 10-tal erkende ophalers van afvalolie.

Een 3-tal ophalers beschikken over motortankschepen die de afvalolie uit het ruim van het schip kunnen pompen zonder dat het laden en lossen aan de kaai hinder ondervindt.

Annex II — Chemische producten

De invoegetrede van annex II is voorzien voor oktober 1986. Diverse landen hebben bezwaren tegen de inhoud van dit Verdrag omdat het in ontvangst nemen en de verwerking van het chemische belaste spoelwater een zeer dure aangelegenheid is. Daarom wordt op internationaal vlak gezocht naar andere oplossingen.

Het verplicht invoeren van een „efficient stripping system” op chemische tankers wordt veel besproken. Door dit systeem zal de hoeveelheid reststoffen sterk verminderen en derhalve de concentratie aan chemische stoffen in het spoelwater sterk gedrukt zijn.

De gevolgen van annex II van het Marpol-Verdrag zijn voor het ogenblik moeilijk te schatten, dit voor wat betreft de vereiste investeringen en de aard en de hoeveelheid van afvalstoffen.

Voor meer informatie verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 199 dd. 26 april 1985 van het heer J. Gabriëls.

Vraag nr. 247
 van 4 juni 1985
 van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats Herbricht (Lanaken) — Industriële afvalstoffen

op deze stortplaats werden na de hoge waterstanden van de Maas in 1980 industriële afvalstoffen gevonden o.m. Shell, ESSO en Union Carbide. Verder doorgedreven onderzoek naar de aanwezigheid van dergelijke afvalstoffen werd reeds lang gesuggereerd.

Graag vernam ik of de Minister dergelijk onderzoek reeds heeft bevolen.

Zo ja, welke de resultaten zijn van dergelijk onderzoek?

Zo neen, waarom dergelijk onderzoek niet noodzakelijk wordt geacht?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie is op 30 juli 1980 overgegaan tot het onderzoeken van het stortwater en de bodems op het stort en in de overstromende omgeving. Uit de onderzoeksresultaten bleek dat zowel de water- als bodemmonsters een normale samenstelling hadden.

Het rapport vermeldt eveneens dat geen chemische stoffen konden aangetoond worden.

De controlerende ambtenaar van de OVAM heeft op 4 mei 1982 de stortplaats bezocht en vastgesteld dat de stortplaats gesaneerd was en begroeid met gras.

Een nader onderzoek wordt gelet op wat voorafgaat niet noodzakelijk geacht.

Vraag nr. 291
 van 6 juni 1985
 van de heer F. GEYSELINGS

Afvalstoffenplan — Algemene stand van zaken

Naar ik verneem bestaat er een Afvalstoffenplan dat uitpuilt van intenties en goede bedoelingen.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. In dit Afvalstoffenplan wordt de globale indruk gewekt dat de overheid zich degelijk wil engageren voor wat de huishoudelijke afval en bijzondere afvalstoffen betreft.

Voor industriële afval echter zijn de bedoelingen van dit plan heel onzeker. Men heeft het vaak over aanbevelingen en aanmoedigingen. Kan mij hierover meer precisie gegeven worden?

2. Ervaringen leren dat een onafhankelijke toezicht houdende en terzelfdertijd sanctionerende overheid in dit project meer dan een noodzaak is. Zal deze taak toegewezen worden aan OVAM die tegelijk ontwerper, exploitant-beheerder en controlerende instantie is? Zo ja, waarom?

3. Voor de uitbouw van containerparken is het bedrag van 90 miljoen voorzien? Welke zijn de criteria waarop men zich heeft gesteund om dit bedrag te bepalen?
4. Voor sanering van de „black points” is een bedrag voorzien van 1,85 miljard frank. Is het de bedoeling met dit bedrag tevens de Hooge Maey te saneren? Zo neen, wat gebeurt er dan met de Hooge Maey?
5. Ik verneem dat een aantal mensen in het bezit werden gesteld van het Afvalstoffenplan. Wie waren deze mensen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Voor de industriële afvalstoffen is er duidelijk nood aan een preventief afvalstoffenbeleid. Door het voorzien van milieuhygiënisch verantwoorde verwijderingsinrichtingen en het beheersen van de giftige en gevaarlijke afval wordt in de eerste plaats aan preventie gedaan.

De door de OVAM te exploiteren stortplaatsen voor industriële afvalstoffen en het afvalverwerkingsbedrijf voor giftige en gevaarlijke afvalstoffen (NV INDAVER) beantwoorden volledig aan deze doelstellingen.

Op vlak van het beperken en recyclage van afvalstoffen worden in het deelplan industriële afvalstoffen diverse mogelijkheden aangehaald per afvalcategorie. Het stimuleren van de scheiding aan de bron zodat kwalitatief hoogwaardige afvalstoffen ontstaan, de afvalbeurs, zijn de voornaamste opties.

2. In het ontwerpplan dat door het geachte lid blijkbaar grondig werd geconsulteerd, worden de motieven voor de uitbating door de OVAM van klasse 1-stortplaatsen uitvoerig toegelicht.

Daarbij kan gesteld worden dat vermits de OVAM geen maximalisatie van de winst nastreeft, meer precies een zuiver leefmilieu en het algemeen belang als doelstelling heeft, de eigen initiatieven, al dan niet in samenwerking met de privé of intercommunales, de meeste garanties voor een perfecte uitbating bieden.

3. Dit bedrag is een raming die rekening houdt met en nog zal moeten herzien worden in functie van wat nog dit jaar zal kunnen vastgelegd worden.
4. Het vooropgezette bedrag van 1,85 miljard fr. is het minimale bedrag noodzakelijk voor een eerste aanzet tot het saneren van problematische stortplaatsen. Ook hier zullen prioriteiten moeten gelegd worden in functie van de beschikbare middelen. Er wordt tevens rekening gehouden met het feit dat een gedeelte door de exploitanten en producenten zal betaald worden. Het subsidieerbaar gedeelte voor de eerste sanering van de Hooge Maey is wel in deze raming begrepen.
5. Artikel 17 van het decreet van 2 juli 1981 bepaalt dat het ontwerpplan medegedeeld wordt aan de bevoegde Minister, aan de GOM's, aan de ge-

meenten en aan de intercommunales voor afvalverwerking. Dit is dan ook gebeurd. In overleg met de GOM's, welke in het decreet een rol toebedeeld kregen in de inspraakprocedure, werd een lijst opgemaakt van instanties en organisaties aan wie het ontwerpplan opgestuurd werd.

Het betreft voornamelijk :

de media;

Overheidsdiensten (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, AROL, Ministerie van Landbouw, Volksgezondheid, Openbare Werken, VWZ, WZK);

Leden van de Vlaamse Executieve;

Vlaamse Raad voor het Leefmilieu;

Commissie Leefmilieu van de Vlaamse Raad;

VBO, VEV, Vakbonden, studiediensten van politieke partijen ;

Belangrijke beroepsfederaties ;

Bond Beter Leefmilieu en haar leden;

Specifieke universitaire centra.

nr. 295

van 6 juni 1985

van de heer F. GEYSELINGS

Papierfabriek te Blaasveld- Willebroek — Bezinkingsbekken

Sinds een aantal jaren gebruikt een papierfabriek in het landschappelijk waardevol bosgebied „ Het Broek” te Blaasveld-Willebroek, dat als zodanig wettelijk is erkend, een open bezinkingsbekken voor zwaar milieubelastend afvalwater. Een houtverwerkingsbedrijf maakt hier eveneens gebruik van. Op deze wijze bereikt men jaarlijks circa 600.000 inwoner-equivalenten. Voor de aanleg van die bekkens is ondermeer gipsafval gestort. Na bezinking wordt het afvalwater rechtstreeks in de Rupel geloosd en het bezinkings-slib wordt ter plaatse opengespreid.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Mij wordt medegedeeld dat de hele installatie van het begin af onwettig is ingeplant en werkt. Er zou nooit een bouwvergunning afgegeven zijn. Is dit juist?
2. Werde het reliëf van de bodem aldaar aanzienlijk gewijzigd? Zo ja, wanneer en door wie werd hiervoor vergunning afgegeven?
3. Werde voor deze bouwovertreiding ooit een regularisatie aangevraagd? Zo ja, wat was het besluit van de onderscheiden overheidsinstantie?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen, dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Vraag nr. 299

van 12 juni 1985

van de heer J. ANSOMS

Administratie Onderwijs — Anomalie in het KB nr. 63

Het KB nr. 63 van augustus 1982 verbiedt dat men meer dan één voltijdse functie uitoefent in het onderwijs. Bovendien mag men geen functie meer uitoefenen binnen het onderwijs, als men een voltijdse betrekking heeft buiten het onderwijs.

Hierop zijn wel uitzonderingen, in het geval van verworven rechten : stagedoenden in het (muziek)onderwijs en vastbenoemden mogen hun aantal uren behouden.

Nu luidt een uitspraak van de administratie onderwijs op de Kortenberglaan dat personen, die stagedoende waren op het ogenblik van de afkondiging van het KB nr. 63 i.v.m. een bijbetrekking in het muziekonderwijs, van de ene school naar de andere kunnen overschakelen met het behoud van verworven rechten (wedde en uren).

Sommige personen zijn op die uitspraak verder gegaan, maar komen nu tot de ontvullende vaststelling dat het Rekenhof voor deze mensen slechts een beginwedde overheeft, hen slechts in vijftigsten i.p.v. twintigsten betaald, en, last but not least, dat zij na overstap van de ene school naar de andere slechts tijdelijk aangesteld zijn, en dat zij door nieuwe sollicitanten kunnen vervangen worden (aldus nog steeds het Rekenhof). Het spreekt vanzelf dat deze mensen zich bedrogen voelen.

Eigenlijk ligt de tegenspraak tussen de twee administraties in een anomalie in het KB nr. 63: dit stelt vast hoeveel men in bijbetrekking (in geval van verworven rechten) kan bijverdienen, maar spreekt niet uit over de mogelijkheid om van de ene school naar de andere school over te schakelen.

Graag vernam ik van de Minister zijn standpunt in dit probleem. Is het, omwille van deze uitzonderlijke toestand, niet aangewezen dat de personen, die delen naar de uitleg van de onderwijsadministratie behandeld worden volgens deze uitspraak en niet volgens de stelling van het Rekenhof?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In toepassing van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 kan een personeelslid dat op 8 augustus 1982 als vast benoemde of als stagiair in dienst is in een bijbetrekking genieten van de bij artikel 10 voorziene overgangsregeling.

Bedoeld personeelslid blijft bezoldigd in 20-sten. Zijn wedde verworven op 7.8.1982 blijft echter bevroren.

Indien dit personeelslid ontslag neemt uit de bijbetrekking en een nieuwe aanstelling krijgt aan een andere inrichting, is het evident dat het in zijn nieuwe bijbetrekking niet langer kan genieten van de overgangsregeling. De benoeming is immers niet overdraagbaar naar een andere inrichtende macht. In de laatste bijbetrekking wordt het derhalve bezoldigd als tijdelijk personeelslid aan het minimum van de wedde in 25-sten.

De administratie voor kunstonderwijs heeft steeds deze regel gevolgd.

Het Rekenhof heeft ten behoeve van de dienst voor Kunstonderwijs geen richtlijnen ter zake voorgeschreven.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

**M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 14
van 11 december 1984
van de heer C. MARCHAND**

„Jaar van het Dorp” — Toekenning en uitbetaling van toelagen aan gemeentebesturen

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel aanvragen om toelagen werden door de gemeentebesturen ingediend, in het kader van het „Jaar van het Dorp”?
2. Hoeveel van deze aanvragen kregen in dit verband een eenparig gunstig advies van de daartoe ingestelde regionale „Commissies van Advies” voor de functionele en culturele herwaardering van Dorp en Platte Land.
3. Aan hoeveel gemeentebesturen, waarvan de dossiers een eenparig gunstig advies kregen werd een toelage definitief toegezegd en hoeveel toelagen (aantal en bedrag) werden er reeds uitbetaald?
4. Aan hoeveel gemeentebesturen waarvan de dossiers een eenparig gunstig advies kregen werd de toelage geweigerd?
Gelieve mij de namen van deze gemeentebesturen mede te delen.
5. Hoeveel dossiers zijn er thans nog hangende? (aantal en bedrag)
6. Hoeveel kredieten zijn er thans nog beschikbaar voor toelagen?

Antwoord

In antwoord op uw vraag kan ik het geacht lid het volgende meedelen.

1. Driehonderd en vijf (305) aanvragen om toelagen werden door de gemeentebesturen ingediend in het kader van het „Jaar van het Dorp”.
2. Daarvan kregen er tweehonderd tweeënzestig (262) een eenparig gunstig advies door de daartoe ingestelde regionale „Commissie van, Advies”.
3. Aan zesenzeventig gemeentebesturen (76) waarvan de dossiers een eenparig gunstig advies kregen, werd een toelage definitief toegezegd en er werd aan hen een bedrag uitbetaald van driehonderd drieënveertig miljoen achthonderd drieëntwintig duizend frank. (343.823.000).
4. Bij schrijven van 21 februari 1985 werd aan de heer Gouverneur van West-Vlaanderen medegedeeld dat het Ministerieel schrijven van 16 juni 1984 betreffende de intrekking van de subsidie aan het gemeentebestuur van Veurne voor de verbeteringswerken te Avekapelle, vervalt. De bedoelde werken worden betoelaagd op basis van de oorspronkelijke aanneming, er zullen evenwel geen wijzigingen of bijkomende werken worden betoelaagd.

Het gemeentebestuur van Lo-Reninge zag af van de subsidie voor de verfraaiingswerken aan buurtweg nr. 1 in het centrum van Pollinkhove.

5. Er zijn nog honderdzesentachtig (186) dossiers in behandeling voor een totaal bedrag van één miljard tweehonderd zesentwintig miljoen tweehonderdendertien duizend frank (1.226.204.000).
6. Dit krediet is voorzien in de enveloppe met betrekking tot art. 53 van het begrotingsdecreet 1983.

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS**

**Vraag nr. 179
van 1 april 1985
van de heer E. BEYSEN**

Zuivering van afvalwater door bedrijven — Overzicht toegekende subsidies

De industrie, en voornamelijk de petrochemische industrie in het Antwerpse havengebied leverde belangrijke inspanningen inzake zuivering van hun afvalwater.

Door miljardeninvesteringen hebben deze bedrijven hun vervuilingcapaciteit teruggebracht van circa 3,3 miljoen inwonerequivalent naar 3 10.000 IE.

Deze bedrijven kregen de vaste belofte van 3 miljard subsidies.

Welke bedrijven kregen toezegging van subsidiëring? Hoeveel kreeg ieder bedrijf afzonderlijk reeds uitbetaald en welke zijn hun tegoeden? Wanneer zullen zij uitbetaald worden?

Antwoord

Aansluitend op het reeds verstrekte voorlopig antwoord kan ik het geachte lid mededelen dat de ge-

vraagde informatie te omvangrijk is, voor een publicatie ervan in het bulletin van vragen en antwoorden.

Zij is evenwel ter beschikking gesteld van de griffie van de Vlaamse Raad.

Een exemplaar van de bijlagen zal rechtstreeks aan het geachte lid worden gestuurd.

Vraag nr. 193
van 24 april 1985
van de heer J. DE MOL

Milieuverenigingen — Subsidiëring en criteria

In 1983 werden aan de milieuverenigingen voor 735.000 fr. subsidies uitbetaald. In 1984 werd voor 790.000 fr. kredieten vastgelegd. Deze subsidie die erg laag is wanneer deze over een groot aantal verenigingen wordt verdeeld, is niettemin erg welkom.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke subsidie werd per vereniging uitbetaald voor 1983?
2. Welke bedragen werden er per vereniging voorzien voor 1984?
3. Welke criteria werden aangewend om de bedragen te bepalen?

Antwoord

Wat zijn eerste twee vragen betreft, zal ik de gevraagde gegevens rechtstreeks aan het geachte lid toezenden. In antwoord op zijn derde vraag verwijs ik naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 februari 1980, waarbij de criteria welke worden aangewend bij het bepalen van de bedragen van de subsidies aan milieuverenigingen zijn vastgesteld.

Hierbij is voorzien dat een toelage kan worden verleend binnen de perken van de begrotingskredieten, aan iedere vereniging die actief is op het terrein van de bescherming en de verbetering van het leefmilieu en die voldoet aan volgende voorwaarden:

1. Haar activiteiten moeten verder reiken dan zuivere gemeentelijke en eng tijdsgebonden situaties, en in hoofdzaak plaatsvinden in het Vlaamse Gewest;
2. zij moet studies of periodieke publikaties verzorgen die een wetenschappelijke waarde hebben of die voor het behoud inzake leefmilieu belangrijke opties bevatten;
3. zij mag geen andere nationale of regionale toelagen ontvangen. Een toelage van een overkoepelend orgaan wordt niet in aanmerking genomen.

Verder is voorzien dat tegen uiterlijk 15 oktober van het betrokken begrotingsjaar een schriftelijk verzoek moet ingediend worden bij de Gemeenschapsminister bevoegd voor leefmilieu.

Dit verzoek dient vergezeld te zijn van een verwoordingsdossier dat volgende bescheiden zal bevatten ter staving van de gevraagde toelage:

1. Een schriftelijke verklaring, gedateerd en ondertekend door de verantwoordelijken, dat de vereniging strikt de sociale en fiscale wetgevingen heeft geëerbiedigd over het jaar waarvan de rekening als basis voor de subsidiëring geldt;
2. een boekhoudkundige balans van het vorig afgesloten dienstjaar met de verantwoording van de aanwending van de vroeger verleende toelage;
3. de begroting van het dienstjaar waarvoor een toelage wordt aangevraagd;
4. het nummer en de benaming van de rekening van de vereniging.

Daarbij dienen als bijlage drie exemplaren van de verzorgde publikaties gevoegd, ten einde de administratie toe te laten te oordelen over de wetenschappelijke en beleidswaarde, evenals over het meer dan plaatselijke belang ervan.

Vraag nr. 207
van 3 mei 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Radiumpeil in lozingswater van fosfaatfabrieken te Tessenderlo - Resultaten ontledingen door IHE

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 288 dd. 10 september 1984 betreffende de overschrijding van het alarmpeil van radium in lozingswater van de fosfaatfabrieken te Tessenderlo.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Volgens het indelingsstelsel (KB van 26 februari 1963) valt de fosfaatfabriek te Tessenderlo onder klasse IV. Artikel 9 van dit voornoemd algemeen reglement voorziet dat deze instelling aan geen vergunning of aangifte-formaliteit onderworpen is. Zij moet, volgens uw antwoord, wel de andere bepalingen van het algemeen reglement naleven.

Leeft deze firma de andere bepalingen na? In ontkenkend geval, welke maatregelen treft u?

2. Ik vroeg mij de laatste resultaten van de ontledingen voor het Nete- en Dijebeekken mee te delen. Deze gegevens zijn niet vervat in het antwoorde. Wel werd gezegd dat het IHE tweemaal per jaar metingen uitvoert op de Demer en de Beneden Nete. Kunnen mij deze gegevens worden medegedeeld?
3. Een uitgebreid onderzoek omtrent de radiumbalans in de invloedszone van de lozingen leidde tot regelmatige controlemetingen in het water van het Netebeekken. Welke zijn deze resultaten?
4. Heeft de radio-activiteit van het water en het slijt dat voorkomt in de Grote Laak, het alarmpeil overschreden? Zo ja, welke maatregelen treft om hierin verandering te brengen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Voor zover mij bekend, is de onderneming niet in tegenstrijd met de algemene bepalingen van het reglement van 26 februari 1963.

2.3. Zoals reeds aangehaald in mijn antwoord op vorige vragen werd van 1961 tot 1965 een onderzoek gewijd aan het opstellen van de radiumbalans en de risico-evaluatie in de invloedzone van de lozingen door de fosfaatfabrieken te Tessenderlo.

Deze studie leverde onder meer de conclusie dat regelmatige controlemetingen wenselijk waren in het Nete- en Dijle/Demerbekken waarin de lozingen vervloeien.

In toepassing van dit besluit werden drie meetpunten vastgelegd: Werchter op de Demer, Westerlo op de Grote Nete en Rumst op de Beneden Nete. In 1984 werd dit laatste bemonsteringspunt verlegd naar Lier.

Daarnaast werd voor de samenvloeiing met de Demer op de Dijle te Werchter nog een punt voor nul-niveau weerhouden.

Deze metingen leveren volgende jaargemiddelden in picocurie per liter:

	Grote Nete Westerlo (tot. Ra)	Beneden Nete Rumst	Demer Werchter (opgelostRa)	Dijle Werchter
1980	19,81	0,34	4,98	0,07
1981	15,26	0,44	4,61	0,08
1982	30,43	0,59	0,18	0,05
1983	38,1	0,64	0,78	0,07
		Grote Nete Lier		
1984	26,68	0,06	0,05	0,08

De relatief hoge niveaus te Westerlo hebben hun verklaring in de chemische vorm van de radiumverbinding op korte afstand van het lozingspunt.

1. Voor het toezicht dient het bepalingspunt te Westerlo waarvan de meetwaarden onder punt 2, 3 werden behandeld.

De radiumactiviteit werd in de Grote Laak bepaald naar aanleiding van enquêtes.

De gemeten waarden schommelen met het tijdstip en punt van bemonstering.

Volgende waarden werden vastgesteld :
 In oplossing : 1961- 1965 : 27 pCi/liter
 j uni-november 1979 : gemiddeld
 31 pCi/liter
 1982: 50 à 217 pCi/liter

In slib : 1961- 1965 : 300 pCi/g.

Als norm voor radium kan alleen verwezen worden naar de richtwaarde voor drinkwater. Deze is echter niet toepasbaar op de betrokken rivier gezien zijn ongeschiktheid voor drinkwatervoorziening.

**Vraag nr. 208
 van 3 mei 1985
 van de heer F. GEYSELINGS**

Vervuiling Wolzakkenbeek te Putte — Lozingsvergunning pelsenfabriek te Beerzel

Op mijn parlementaire vraag nr. 126 dd. 13 februari 1985 inzake de ernstige vervuiling van de Wolzakkenbeek te Putte werd geantwoord dat een pelsenfabriek te Beerzel, deelgemeente Putte (Mechelen) effectief verantwoordelijk is voor een aanzienlijk vervuilingspakket in deze beek.

In uw antwoord lees ik verder dat de VWZ eerlang een lozingsvergunning zal uitreiken.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Sinds wanneer is genoemde pelsenfabriek in bedrijf?
2. Heeft dit bedrijf ooit eerder een lozingsvergunning aangevraagd en in ontkennend geval, hoe is het te verklaren dat tot op heden deze firma dienaangaande nooit werd verontrust door de inspectiediensten? Wanneer heeft de firma een lozingsaanvraag ingediend?
4. Eerlang wordt een lozingsvergunning uitgereikt. Wanneer is dat?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vragen, heb ik de eer het geachte lid navolgende gegevens mee te delen.

1. Genoemde pelsenfabriek is in bedrijf sedert 1930.
2. Op datum van 28 januari 1974 heeft de firma bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin een aanvraag ingediend tot het bekomen van een lozingsvergunning. De Dienst voor Zuivering van het Afvalwater heeft op 19 oktober 1978 een vergunning afgegeven voor lozing in de gemeentelijke riolering.

Het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen heeft — nog vóór de oprichting van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — reeds talrijke bemonsteringen uitgevoerd. Door de VWZ zijn tot op heden twee monsternemingen verricht. Telkenmale werd een proces-verbaal van monsternamen opgemaakt. Tevens werden door de VWZ, buitendienst Leuven, tot op heden een viertal Pro Justitia's opgesteld.

3. De afhandeling van de aanpassing van de lozingsvergunning is afhankelijk van de beslissing van het bedrijf inzake nog te treffen zuiveringsmaatregelen.

**Vraag nr. 211
 van 6 mei 1985
 van de heer T. KELCHTERMANS**

Meeuwen-Gruitrode — Illegale stortten

Meeuwen-Gruitrode zit reeds enige tijd verveeld met twee illegale stortten. Het eerste is een verlaten grind-

hoeve in landschappelijk waardevol landbouwgebied van Neerhoven. De Minister gaf een jaar geleden de opdracht dit stort van huis en grof vuil af te dekken en in te zaaien.

Op 9 juni 1984 werd echter naar schatting ± 200 ton industrieel afval gedumpt. De analyses van OVAM en SCK te Mol zijn ter zake uiteenlopend:

OVAM gewaagt van een „relatief laag gehalte van enkele zware metalen”.

SCK spreekt van een „relatief hoog gehalte aan zware metalen”.

Ook voor het stort in het natuurgebied Solterheide gaf de Minister bevel tot saneringen. OVAM dreigde zelfs met „ambtelijke ontruiming op kosten van de overtreder”.

Gaarne vernam ik van de Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom werd het oliegehalte van het afval niet bepaald en waarom is er geen onderzoek gedaan op de aanwezigheid van organische pollutanten zoals door het afvaldecreet is voorgeschreven?
2. Waarom werden in het nabijgelegen Roet 600 ton vervuilde aarde destijds op bevel van OVAM in een mum van tijd afgevoerd alhoewel het materiaal betrof dat minder giftig was dan wat nu op Neerhoven is gedumpt?
3. Hoe verklaart hij de uiteenlopende analysesresultaten van OVAM en SCK?
4. Om welke redenen werd de door hem bevolen sanering nog steeds niet uitgevoerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Door de toezichhoudende ambtenaar van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest werd reeds een hernieuwde monsternamen uitgevoerd; hiervan zijn de resultaten tot op heden nog niet gekend.
2. De destijds op de plaats genaamd „Roes” verwijderde vervuilde grond was afkomstig uit Nederland. Gezien het hier een overtreding betrof van het decreet dd. 23 maart 1983 houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 werd de vervuilde grond op bevel van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest door de overtreder terug naar het land van herkomst getransporteerd.
3. Hierbij dient opgemerkt dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest over geen eigen labo beschikt. De door ambtenaren van de Afvalstoffenmaatschappij genomen stalen worden door het SCK geanalyseerd, waarbij de maatschappij een evaluatie maakt van de haar overgemaakte resultaten.
4. Aangezien door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest een Pro-Justitia werd opgesteld en ingeleid bij het Parket van Tongeren dd. 5 december 1984 ressorteert deze zaak thans onder de bevoegdheid van de rechterlijke macht.

Vraag nr. 212 van 7 mei 1985 van de heer J. GABRIELS

Aanwending van compost als bodemverbeteraar — Voordelen

Een aantal van uw diensten moeten in verband met groenvoorziening regelmatig gebruik maken van bodemverbeteraars, die toegevoegd worden aan plantsoenen, langs aanplantingen van autosnelwegen, het uitrusten van groengebieden in sociale woonwijken enz.

Het gebruik van compost is daarbij ook een belangrijke bodemverbeteraar. Ik meen evenwel vernomen te hebben dat de overheid grote hoeveelheden compost invoert uit Oost-Duitsland, terwijl in eigen land ondermeer in Gent, Dendermonde en Bilzen composteringsinstallaties functioneren, die compost kunnen produceren die aan belangrijke kwaliteitsnormen kan voldoen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wordt door uw diensten jaarlijks gebruik gemaakt van compost als bodemverbeteraar in die projecten waar dit noodzakelijk is?
2. Wordt deze compost in eigen land aangekocht of wordt die uit het buitenland betrokken?
3. Zou het niet logisch en normaal zijn om de bestekken en lastenboeken een clausule op te nemen dat bij het uitvoeren van werken die compost noodzakelijk maken inlandse compost te kopen, die aan alle kwaliteiten voldoen?
4. Is het niet zo dat de huidige bodemerosie, die voorkomt in leemstreken, voor een belangrijk deel kan ondervangen worden door het gebruik van compost te verhogen?
5. Is het eveneens niet zo dat gebruik van compost in groengebieden en bosgebieden, waar dit noodzakelijk is, de zure regen in belangrijke mate kan stabiliseren en zelfs terug dringen?
6. Lijkt het niet logisch dat compost, die voortkomt uit huisvuilverwerkingsinstallaties aangewend zou worden voor dit soort projecten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Bij de projecten die OVAM zelf uitvoert en de dossiers die zij behandelt, wordt, waar mogelijk, het gebruik van huisvuilcompost gestimuleerd en voorgeschreven.

Bij het volbrengen van haar specifieke opdrachten in regie worden door de diensten van de

zelden grote hoeveelheden compost aangekocht of gebruikt.

- De diensten die de groenvoorziening verzorgen, gebruiken geringe hoeveelheden compost die meestal in eigen beheer worden gewonnen.

De herkomst van compost door andere diensten gebruikt, is moeilijk te achterhalen. De aannemers die de werken uitvoeren zijn vrij hun compost te betrekken waar zij willen. Wel staat vast dat de compost die in de Vlaamse huisvuilverwerkingsbedrijven wordt geproduceerd, volledig in België verkocht wordt.

- De OVAM stelt steeds dat in bestekken en lastenboeken huisvuilcompost als grondverbeteringsmiddel dient opgenomen. Ook wordt door de diensten van de Vlaamse administratie steeds nagegaan of de te leveren goederen in eigen land kunnen verkregen en geproduceerd worden.

Evenwel kunnen buitenlandse goederen niet uitgesloten worden gelet op de internationale regelen ter zake (EEG-Verdrag van Rome — Benelux-Verdragen).

Ook de kostprijs is veelal bepalend voor de keuze van de aan te kopen goederen.

- Het gebruik van huisvuilcompost in gebieden waar bodemerrosie wordt waargenomen is inderdaad aan te bevelen.

Evenwel is deze maatregel alleen onvoldoende.

Het aanleggen van groene tussenteelten die de bodem bedekt houden en andere technieken, zijn evenzeer onmisbaar. Het Ministerie van Landbouw kan hierover meer informatie verstrekken.

- De bestrijding van effecten van zure regen op de bodemkwaliteit kan worden uitgevoerd door bekalking van de bodem. In de mate dat huisvuilcompost voldoende gerijpt is bezit compost een goede bufferende capaciteit en voldoende hoge PH om de verzuring van de bodem tegen te gaan.
- De samenstelling en de kwaliteit van huisvuilcompost zijn bepalend voor de toepassing ervan.

Mits beide goed beheerst worden kan het toepassingsgebied verruimd worden naar meer edele toepassingen bijvoorbeeld in de landbouw en groenteteelt.

Evenwel worden hiervoor richtlijnen gesteld door het Ministerie van Landbouw.

De aanwending bij groenvoorzieningen, bodemerrosie-bestrijding en grondverbetering stelt geen noemenswaardige problemen. Het gebruik van huisvuilcompost is voor deze toepassingen aan te bevelen.

Vraag nr. 213

Van 7 mei 1985

Van de heer D. VERVAET

Merchtem — Vergunning voor compacteringsinstallatie

De burens van een firma te Merchtem zijn niet te spreken over de stortactiviteiten van deze firma.

Op 10 juni 1983 beklagden zij zich over deze stortplaats bij OVAM. OVAM wees erop dat het hier ging om het tijdelijk opslaan van afvalstoffen vooraleer ze werden afgevoerd naar een vergunde stortplaats.

Op 19 augustus 1983 meldde OVAM dat de tussenopslag verboden was.

Op 6 april 1984 werd de vorige maatregel door een ministerieel besluit ongedaan gemaakt. Hierdoor kreeg de firma de toelating om op het betrokken terrein 5 jaar lang met huishoudelijk afval gelijkgestelde afvalstoffen te sorteren en te compacteren.

Graag zou ik hierover een antwoord hebben op de volgende vragen.

- Waarom werd de beslissing van 19 augustus 1983 door uw ministerieel besluit ongedaan gemaakt?
- Deze firma heeft plannen voor de plaatsing van een compacteringsinstallatie. Waar zal deze installatie geplaatst worden? Wanneer kreeg ze hiervoor de vergunning alsmede op basis van welke criteria werd deze toegekend?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

- In het schrijven van 19 augustus 1983 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest werd de tussenopslag van afvalstoffen verboden op het bewuste terrein in Merchtem tot er een uitspraak van de Bestendige Deputatie van Brabant zou zijn over de vergunningsaanvraag ter zake. Op 29 december 1983 heeft de Bestendige Deputatie de vergunning geweigerd o.m. om redenen van ruimtelijke ordening. Rekening houdend met de geringe impact op het milieu en de omgeving indien de opgelegde exploitatievoorwaarden voor de compactering van de afvalstoffen nauwgezet worden nageleefd, heb ik op 6 april 1984 een vergunning verleend onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van de nodige bouwvergunningen.
- Het ministerieel besluit van 6 april 1984 slaat op een vergunning voor een compacteringsinstallatie op het terrein van de firma te Merchtem.

Deze vergunning steunt op de overweging dat:

- bedoelde activiteit niet in strijd is met de meest recente gegevens ter voorbereiding van het Afvalstoffenplan;
- de geplande compactering bijdraagt tot de verbetering van de organisatie van de verwijdering van afvalstoffen;
- de hinder voor de omgeving tot een minimum zal worden herleid bij naleving van de opgelegde exploitatievoorwaarden.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 42
van 26 juni 1985
van de heer H. DE LOOR

Bouwpremiereglementering — Premiesupplement

De bouwpremiereglementering voor het Vlaamse Gewest voorziet dat in geval van toezegging van een premiesupplement, voor de wederopbouw na sloping door de aanvrager van een op het bouwterrein gelegen krotwoning, de bouwpremie en het premiesupplement pas worden vereffend, als bij de toezending van de strook D de krotwoning is gesloopt en het slooptest betreffende die woning afgeleverd door de burgemeester, is overgemaakt.

Wat in geval de aanvrager de oude woning blijft bewonen tot de nieuwbouw is afgewerkt?

Is de aanvrager verplicht de oude woning te slopen en voor enkele maanden, d.w.z. tot de nieuwbouw afgewerkt is, een andere woning te huren?

Is het niet mogelijk voor dergelijke gevallen een afwijking op de reglementering toe te staan en de bouwpremie uit te betalen wanneer de aanvrager aan alle eraan verbonden voorwaarden heeft voldaan en het premiesupplement afzonderlijk, na het slopen van de oude woning, uit te betalen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 229
van 3 juni 1985
van de heer N. DE BATSELIER

Inning van de bijdragen door de bedrijven inzake waterzuivering — Juridische en praktische onduidelijkheden

Graag zou ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Op welke basis de diensten inzicht krijgen in de aard van het bedrijf?
2. Hoe weten de diensten welke bedrijven bijdrageplichtig zijn en in welke orde van grootte?
3. Wat doet men als er vastgesteld wordt dat sommige bedrijven onjuiste produktiegegevens mededelen? Kan men beroep doen op de gegevens van Economische Zaken?

4. De derving aan inkomsten zou op deze manier wel eens aanzienlijk kunnen zijn. Hoe gaat u dit recupereren?
5. Hoe onderzoekt men de verzoek- en bezwaarschriften van de bedrijven? Kan de argumentatie grondig worden geëvalueerd?
6. Wat zijn de meest voorkomende problemen?
7. Is er een coherent optreden ten opzichte van bepaalde bezwaren over alle Vlaamse provincies?
8. Wat verwacht men als stijging van de bijdragen van de ondernemingen in 1985? Wanneer vangt deze operatie aan?
9. Zitten de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken op dezelfde golfenlengte qua toepassing?
10. Klopt het dat een aantal sectoren ontsnappen aan de bijdragebetaling voor de waterzuivering? Welke? Waarom?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 230
van 3 juni 1985
van de heer N. DE BATSELIER

Waterzuivering — Bijdrageplichtige bedrijven en procedure

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij heeft in 1984 de eerste keer de industriële bijdrage in de beheer- en werkingskosten van de waterzuivering gevraagd.

Hierbij zou ik graag over volgende inlichtingen beschikken.

1. Hoeveel bijdrageplichtige bedrijven bevat het register van de bijdrageplichtigen in 1984?
2. Hoeveel inwonerequivalent vertegenwoordigt en wat is dan de bijdrage die rechtmatig kan worden geïnd?
3. Hoeveel aangifteformulieren werden er verzonden en wanneer?
4. Volgens welke criteria vallen de bedrijven onder de bijdrageplichtigen?
5. Hoeveel verzoek- en bezwaarschriften werden ontvangen?
6. Hoeveel verzoekschriften werden gegrond verklaard? Hoeveel ongegrond? Hoeveel onontkennelijk?
7. Hoeveel bezwaarschriften werden gegrond verklaard? Hoeveel ongegrond?
8. Hoeveel zal daardoor (zie vraag 6 & 7) in mindering komen van de inning van 1984

9. Hoeveel bijdrageplichtige ondernemingen hebben heden zich reeds van hun plicht gekwijt?
10. Hoeveel ontvangsten zijn er heden reeds voor de operatie 1984?
11. Welke sancties zijn er verbonden aan diegenen welke de wet nog niet hebben nageleefd? Welke initiatieven zijn reeds genomen of welke zal men nemen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 232
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Lozingen van varkensmesterijen — Maatregelen tegen oppervlakte- en grondwaterverontreiniging

Het is algemeen bekend, dat de lozingen van mest — alhoewel verboden — afkomstig van de varkensmesterijen, een zeer zware verontreinigingsbron zijn van zowel het oppervlaktewater als het grondwater.

Uit welingelichte bron heb ik vernomen dat een belangrijke boerenorganisatie zich niet kan akkoord verklaren met het principe „de vervuiler betaalt”.

Mag ik antwoord op de volgende vragen?

1. Hoeveel procent van de varkensmesterijen in het Vlaamse Gewest beschikken over een lozingsvergunning en hoeveel van deze bedrijven beschikken er over de nodige technische installaties opdat ze zouden voldoen aan de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van varkenshouderijen en van het ophalen van varkensmest, in de openbare riolen en in de gewone oppervlaktewateren (KB van 22 april 1977)?
2. Welke wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen er tijdens deze legislatuur werden getroffen om een einde te stellen aan deze onduidelijke zware Verontreiniging van onze waterreserves?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 234
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Lozingsvoorwaarden voor afvalwater van de titaandioxide producerende bedrijven — Controle

er zake bekwaam ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Aan welke lozingsvoorwaarden, in de hen uitgereikte lozingsvergunningen, dienen de bedrijven die titaandioxide produceren te voldoen wat hun afvalwaterlozingen op oppervlaktewater betreffen?
2. Over welke bedrijven gaat het?
3. Over welke hoeveelheden afvalwater gaat het?
4. Is er reeds controle uitgevoerd op de lozingen? Voldoen de bedrijven aan de hen opgelegde voorwaarden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 235
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Analyse van afvalstoffen — Aantal erkende laboratoria en erkenningsprocedure

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke laboratoria werden erkend voor de analyse van afvalstoffen?
2. Aan welke criteria de laboratoria moeten voldoen om deze erkenning te verkrijgen?
3. Welke de procedure voor erkenning is?
4. Voor welke bedragen, welke en hoeveel analyses, werden uitgevoerd door
 - a) deze erkende laboratoria;
 - b) het SCK in het kader van het raamcontract met OVAM?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 236
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

INDA VER NV — Oprichting en werking

De Vlaamse Executieve heeft een voorstel goedgekeurd, om in het Antwerpse havengebied een bedrijf voor de verwerking en de verwijdering van giftige en gevaarlijke industriële afvalstoffen op te richten, „Indaver NV”.

Indaver moet een gemengde onderneming worden, die een oplossing moet bieden voor de circa 300.000 ton industriële probleemafval per jaar uit het Vlaamse Gewest. Het is echter dringend noodzakelijk dat werk wordt gemaakt van een zo snel mogelijke start :

in het zogenaamde „neutrale” scenario wordt immers voorzien dat Indaver in het vijfde jaar van zijn activiteit een maximale hoeveelheid afval zal verwerken van 117.731 ton.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. In hoeverre bovenvermeld voorstel werd gerealiseerd?
2. Welke privé-ondernemingen deelnemen aan het project?
3. Op welke wijze de onderneming wordt gefinancierd?
4. Welke tewerkstelling hiermede gepaard gaat?
5. Of reeds een inplantingsplaats werd gekozen?
6. Of nu reeds wordt gedacht aan een tweede INDAVER-project in het besef van de jaarlijkse 300.000 ton industrieel probleemafval in Vlaanderen en rekening houdend met de langere duur van voorbereiding en algehele operationalisering?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 237 van 4 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Maatregelen tegen industriële stortplaats te Overpelt — Bodem verontreiniging

Voor bovenvermeld gebied vernam ik graag van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. De graad van bodemverontreiniging?
2. De ter zake reeds getroffen en nog te voorziene maatregelen?
3. De kosten aan deze maatregelen verbonden?
4. In welke mate het principe „de vervuiler betaalt” zal worden toegepast?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 238 van 4 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Lommel — Maatregelen tegen bodemverontreiniging door zware metalen

Naar aanleiding van de bodemverontreiniging door

zware metalen, tengevolge van de zinkproductie in Limburg, is het aangewezen dat de voormalige vestigingsplaats in Lommel wordt onderzocht op de aanwezigheid van zware metalen.

Voor bovenvermeld gebied bekam ik graag van de geachte Minister de volgende gegevens.

1. De graad van bodemverontreiniging?
2. De ter zake reeds getroffen en nog te voorziene maatregelen?
3. De kosten aan deze maatregelen verbonden?
4. In welke mate het principe „de vervuiler betaalt” zal worden toegepast?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 239 van 4 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Remo-stort te Houthalen — Onderzoek

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Of de totale ondergrond, waarop het huidig stort werd aangelegd, vooraf werd onderzocht wat betreft ondoordringbaarheid en mogelijke vervuiling van oppervlakte- en grondwater?
2. Of reeds werd onderzocht welke afvalstoffen op deze terreinen in het verleden werden gestort? Zo neen, of dergelijk onderzoek niet erg wenselijk is?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 240 van 4 juli 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

OVAM — Aantal klasse 1-storten

In het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 wordt gesteld dat de OVAM (onder meer) tot taak heeft om initiatieven te nemen. De Minister heeft herhaaldelijk verklaard dat de OVAM prioritair één klasse I-stort per provincie diende te realiseren.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke klasse 1-storten werden gerealiseerd?

2. Of het juist is dat de stortsite Tobback-Heylen te Rumst, die door de OVAM werd aangekocht, toegespeeld zal worden aan één privé-bedrijf, met name de NV Prayom-Rupel?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 241
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Giffige en gevaarlijke industriële afvalstoffen — Verwerking en verwijdering

Jaar verluidt wordt in Vlaanderen jaarlijks circa 00.000 ton industriële probleemafval geproduceerd.

Graag vernam ik of de overheid, rekening houdend met het niet algemeen naleven van de meldingsplicht voor de industriële, er kennis van heeft.

Welke probleemafval wordt geproduceerd, in welke hoeveelheden en door welke ondernemingen?

Op welke wijze, door welke ondernemingen en waar elke producent het door hem geproduceerde probleemafval laat verwerken of verwijderen?

Locht de overheid over deze kennis niet beschikken, in vernam ik graag welke initiatieven zij zal nemen in deze kennis te verwerven.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 242
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Industriële afvalstoffen — Meldingsplicht

In respons op de meldingsplicht voor industriële afvalstoffen was in 1983 niet algemeen : voor de chemische nijverheid was dit 68 ten honderd en voor de metaal- en machinebouw 26 ten honderd.

Dit verband wens ik te vernemen:

welke de respons op de meldingsplicht voor industriële afvalstoffen in 1984 was;

of de Minister niet van oordeel is dat een stipte naleving werkelijk onontbeerlijk is om alle giffige en gevaarlijke stoffen te kunnen verwerken en verwijderen ;

of de Minister derhalve niet van oordeel is dat de niet-naleving van de meldingsplicht dient gesanctioneerd ;

4. waarom de niet-naleving tot op heden niet werd gesanctioneerd.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 243
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Alternatieve grondstoffen — Onderzoek

In Vlaanderen komen er steeds meer alternatieve grondstoffen beschikbaar in de vorm van afvalstoffen : puin, slib, vliegen, gipsafval, mijnsteen.

Hergebruik van deze afvalstoffen zou het beschikbare materiaal vergroten, maar tevens minder ruimte voor stortplaatsen vereisen.

Graag vernam ik:

1. welk onderzoek naar hergebruik van dergelijke alternatieve grondstoffen reeds is gebeurd;
2. welke resultaten er werden geboekt en welke toepassingen momenteel in Vlaanderen bekend zijn;
3. welke financiële middelen er in 1985 aan dergelijk onderzoek besteed kunnen worden.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 244
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

PCB-gebruik — Maatregelen

Herhaaldelijk maar steeds vergeefs werd reeds de aandacht gevestigd op het feit dat de toestand op het vlak van PCB-afvalstoffen kritiek is. Zie ter zake het jaarboek — oktober 1983-september 1984 van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu.

Graag vernam ik om welke redenen nog steeds geen maatregelen werden getroffen inzake een verbodsproductie en het op de markt brengen van PCB's in Vlaanderen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 245
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Productie gevaarlijke stoffen — Toepassing artikelen 8 en 9 van het afvalstoffendecreet

De mogelijkheden die in het afvalstoffendecreet worden geboden om de produktie van sommige (gevaarlijke) stoffen te verhinderen worden tot op heden ongebruikt gelaten.

De politieke wil om de bewuste artikelen 8 en 9 van het afvalstoffendecreet uit te voeren is blijkbaar afwezig.

Het gebrek aan initiatieven om inzake deze materie tot supra-nationale oplossingen te komen, wijst eveneens op de enorme economische belangen, die hierin een rol spelen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke precieze maatregelen inzake voorkomingsbeleid de Minister tot op heden heeft genomen en welke resultaten hiervan het gevolg waren?
2. Welke precieze maatregelen thans op stapel staan?
3. Of de artikelen 8 en 9 van het afvalstoffendecreet ongebruikt zullen blijven? Om welke redenen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 246
van 4 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats „De Ballast” te Hechtel-Eksel — Maatregelen tegen grondwaterverontreiniging door zware metalen

Reeds in de jaren zeventig werd door de milieugroep ISIS geconstateerd dat afvalbladen van een galvanisatie-onderneming, zonder neutralisatie, werden geloosd op het gemeentelijk stort „De Ballast” of in de bodem.

Het grondwater zou alleszins besmet zijn met zware metalen.

Graag vernam ik of gevolgen van dergelijke exploitatie reeds werden onderzocht. Zo ja, met welke resultaten en met welke beleidsconclusies? Zo neen, wordt dergelijk onderzoek niet nuttig geacht?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 286
van 5 juni 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Exploitatie vroegere ISVAG- RWZI S — Overdracht slibverwerkingsinstallaties

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 januari 1985 worden zeer concreet de nadere regelen beschreven inzake de kosteloze afstand van RWZI's door openbare besturen, instellingen van openbaar nut en intercommunale verenigingen aan de waterzuiveringsmaatschappijen.

De uitvoering van dit besluit leidt in de praktijk vaak tot betwistingen tussen de VWZ/WZK en de afstanddoende partijen.

Meer in het bijzonder is de toepassing van dit besluit niet zo duidelijk waar de installaties inzake afvalwaterzuivering gecombineerd met andere functies werden geconcipeerd.

Voor zover mij bekend is dit het geval in de Intercommunale ISVAG waar de slibverwerking van de vier betrokken RWZI's ingebouwd werd in de verbrandingsoven. Deze slibverwerking (bestaande uit centrifuges en etagedroger) is volledig in de verbrandingsoven ingebouwd.

Naar ik kon vernemen werd bij de goedkeuring van het besluit in de Vlaamse Executieve formeel gesteld dat de slibverwerking impliciet deel uitmaakt van de voor overdracht in aanmerking komende waterzuiveringsinstallaties. Deze stelling wordt naar verluidt door ISVAG betwist en door de VWZ contractueel gevaloriseerd voor een periode van 10 jaar.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernemen op de volgende vragen?

1. Valt de opdracht van de ISVAG-slibverwerkingsinstallatie (centrifuge en etagedroger) al dan niet onder de toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 mei 1985?
2. Zo neen, welke de wettelijke basis is voor deze uitzondering? Kan de VWZ clan nog verplicht worden door ISVAG om deze slibverwerking te blijven gebruiken?
3. Zo ja, hoe zal de overdracht van het beheer over deze slibverwerkingsinstallatie geschieden aan de VWZ?

Wie zal instaan voor de dagelijkse werking ervan? Kan ISVAG de VWZ eventueel beletten op basis van veiligheids- of exploitatievoorwaarden exploitatie van deze overgedragen installatie eigen beheer door de voeren?

4. Op welke contractuele basis wordt momenteel deze slibverwerkingsinstallatie gebruikt? Worden er in de kostenverrekening elementen ingebracht als afschrijvingen op de slibverwerkingsinstallatie? Zo ja, wat is hiervoor de wettelijke basis als het besluit inzake kosteloze overdracht van toepassing is? Voor welke periode werd er een contract afgesloten en op basis van welke motieven gebeurde deze contractuele verbintenis?
5. In het ontwerp van afvalstoffenplan lees ik dat slibverbranding slechts zin heeft als alle andere verwerkingsmethodes ontbreken. Is slibverbranding voor de vroegere ISVAG-RWZI's verantwoord in deze context, aangezien in drie van de vier stations steekvast materiaal wordt geproduceerd onder de vorm van slibkoeken? Kunnen deze slibkoeken geen nuttige bestemming bekomen? Waarom niet?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 287 van 5 juni 1985 van de heer L. VANHORENBEEK

Kleinschalige waterzuiveringsprojecten in het Hageland — Resultaten

Blijkens het antwoord van de Minister op onze parlementaire vraag nr. 55 van 17 december 1984, werd in zijn opdracht in 1983 door de Groep Toegepaste Ecologie een studie uitgevoerd betreffende alle bestaande systemen van kleinschalige waterzuivering. Rond dit tijdstip zouden de resultaten daarvan bekend zijn.

Bovendien voert de vzw Natuur en Landschap in het raam van een BTK-project een onderzoek uit naar het „geïntegreerd waterbeleid in de vallei van de Winge, de Motte en de Laak”.

Mogen wij van de geachte Minister vernemen:

1. de resultaten van de studie en de daaruit voortvloeiende conclusies betreffende de bestaande systemen van kleinschalige waterzuivering;
2. of de huidige stand van het onderzoek over het geïntegreerd waterbeleid in de vallei van de Winge, de Motte en de Laak, reeds enige besluitvorming doet onderstellen en zo ja, dewelke.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 289 van 5 juni 1985 van de heer J. DE MOL

Reinigen asbestfabrieken — Controle op het afvoeren van asbeststof

Fabrieken die asbest verwerken worden één of meermaals per jaar grondig gereinigd door een gespecialiseerd bedrijf. Het opgezogen asbeststof wordt afgevoerd om geneutraliseerd te worden.

De controle op het vervoer en de neutralisering gebeurt door de dienst Toezicht van OVAM en door de Inspectie op Hinderlijke Inrichtingen (AROL) voor de veiligheid en de hygiëneaspecten.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke manier wordt door deze diensten gecontroleerd of de afvoer en de neutralisering van het asbeststof volgens de wettelijke normen gebeurt? Worden er zowel bij het verpakken van het asbestafval, het vervoer als de storting op klasse 1-stortplaatsen controles uitgevoerd? Zo ja, welke?
2. Hoeveel inspecteurs kunnen voor deze controles worden ingezet?
3. Hoeveel controles werden in 1984 uitgevoerd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 290 van 6 juni 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Steenbakkerijen van Biervliet — Exploitatievergunning

Ik verneem dat op 7 februari 1985 de NV Steenbakkerijen van Biervliet te Zonnebeke van de Bestendige Deputatie een exploitatievergunning heeft gekregen voor de uitbating van een industrieel stort voor een termijn van vier jaar.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Kan er afgeweken worden van de Algemene Bepalingen van de uitbatingvoorwaarden van een privaat industrieel stort categorie 1 dat door de Bestendige Deputatie voor vier jaar vergund is?
2. Welke instanties kunnen deze afwijkingen toestaan?
3. Aan welke vormvoorwaarden dient hierbij voldaan te worden?
4. Welke wettelijke decreetbepalingen zijn hierbij van toepassing?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 292
van 6 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Exploitatie van een inrichting — Vergunning

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Kan een overheid een vergunning verlenen tot het exploiteren van een inrichting waarvan de aanleg en de instandhouding in strijd zijn met een strafrechtelijke gesanctioneerde bepaling? Zo ja, is er dan volgens u sprake van een machtsoverschrijding? In ontkennend geval, waarom niet?
2. Kan en mag volgens u een vergunning afgeleverd worden die toelaat een strafbare handelwijze voort te zetten? Eventueel, in welke gevallen wel?
3. Is het correct vergunning te verlenen voor het in stand houden van onwettig ingerichte installaties met als reden dat de nabestemming van het gebied kan worden verwezenlijkt? In bevestigend geval, graag uw motivatie?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 293
van 6 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Aanvraag voor afvalverwerking — Vergunning

Een firma dient begin januari 1984 een aanvraag in voor een afvalvergunning, zijnde meer dan één jaar na de inwerkingtreding van het decreet van 2 juli 1981. De inwerkingtreding van dit decreet dateert van 15 mei 1982 (besluit VE van 21 april 1982 — art. 11).

Kan een aanvraag voor afvalverwerking, gedaan na 15 mei 1983, als geldig beschouwd worden? Zo ja, in welke gevallen?

Graag verneem ik in welke gevallen een aanvraag voor afvalverwerking, afkomstig van een bedrijf in werking reeds van voor de publicatie van het afvaldecreet van 2 juli 1981, gedaan na 15 mei 1983, als geldig kan beschouwd worden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden. Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 294
van 6 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

„Het Broek” te Blaasveld- Willebroek — Illegale inplanting papierfabriek

De vzw Natuurpark „Het Broek” te Willebroek is niet te spreken over het verlenen van administratieve vergunningen met betrekking tot de illegale inplanting van de papierfabriek van NV Demaeyer in het landschappelijk waardevol bosgebied „Het Broek” te Blaasveld-Willebroek.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Er zouden plannen bestaan om genoemde inrichting uit te breiden op kosten van de belastingbetaler. Is dit bericht juist?
2. Is het waar dat het Polderbestuur van Willebroek op 16 maart 1984 daartoe het bedrag van 55 miljoen frank als investering heeft goedgekeurd? In bevestigend geval, wens ik hiervoor de redenen en de bedoelingen van dit besluit te kennen.
3. Welke invloed heeft het afvalwater van deze installatie op de kwaliteit van het Rupelwater waarmee het water zich vermengt?
4. Beantwoordt deze installatie aan het afvaldecreet van 2 juli 1981?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 296
van 7 juni 1985
van de heer G. BOGAERTS

Stortplaats Canivet te Haasrode — Exploitatievoorwaarden

De stortplaats Canivet te Haasrode bekam een vergunning van de Bestendige Deputatie van Brabant voor het exploiteren van een stortplaats klasse II-gelijkgestelde met huishoudelijke afvalstoffen, doch met uitsluiting van huishoudelijke afvalstoffen. Naar mijn informatie heeft OVAM een toelating verstrekt om tijdelijk verkleind huisvuil, afkomstig van Havi

land te storten op voornoemde site, ondanks het negatief advies van de NMDW.

Kan de geachte Minister mij op volgende vragen antwoorden?

1. Heeft de exploitant reeds een uitbreiding van zijn vergunning aangevraagd om verkleind huisvuil te storten?
- i. Zo neen, hoelang wordt deze illegale oplossing toegelaten?
3. Worden op de voornoemde stortplaats alle exploitatievoorwaarden nageleefd? Zo neen, welke niet? Waarom? Wordt er een onderscheid gemaakt voor exploitanten? Zo ja, waarom?
4. Zo de exploitatievoorwaarden niet worden nageleefd, waarom sluit de Minister deze stortplaats niet?
5. Hoe komt het, dat de Intercommunale Haviland in het Leuvense moet komen storten?
6. Heeft Haviland geen vergunde stortplaats?
7. Welke vergunningen bezit Haviland? Zijn er beroepen lopende, sedert wanneer, is er een uitspraak? Zo neen, waarom?
3. Moge ik de geachte Minister verzoeken, mij een lijst te bezorgen van de beëindigde en lopende beroepsprocedures, dat volgende elementen bevat: datum indienen beroep, datum advies OVAM, datum beslissing van de Minister.
4. Gezien de beroepsprocedures binnen de 60 dagen beëindigd moeten worden, moge ik de Minister vragen voor welke dossiers de termijnen niet werden gerespecteerd? Waarom werden deze niet gerespecteerd? Welke gevolgen kan dit hebben voor de exploitant en voor het Vlaamse Gewest?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 297
van 10 juni 1985
van de heer F. PIOT

vervuiling van de Voer — Maatregelen

De Voer bijrivier van de Dijle, is zoals vele onze rivieren, op bedroevende wijze aangetast door vervuiling. In een vrij recent verleden was ze nog een mooie waterloop die tussen Leuven en Tervuren een aantrekkelijk element van natuurschoon vormde. In de voorbije decennia hebben verscheidene culturele verenigingen als de Leuvense Gidsenbond en de Werkgemeenschap Meer Schoonheid en socio-culturele werkers als Felix Stienlet, Willy Brumagne en Reginald ambrouck door waardevolle initiatieven en gefundeerde publikaties geijverd voor het behoud van het natuurlijke kader en voor het valoriseren van het cul-

tuurpatrimonium van de Voervallei (Romaanse kerken en kapellen).

Het is duidelijk dat dit alles één geheel vormt en dat de resultaten van deze intense en grondige werking mede in het gedrang worden gebracht door de vervuiling van de waterloop waarrond deze activiteiten ontstaan en gegroeid zijn.

Terecht hebben verscheidene gemeentebestuurders, onder wie de burgemeester van Tervuren, gemeente op wier grondgebied de Voer ontspringt, herhaaldelijk hun bezorgdheid inzake de vervuiling tot uiting gebracht ten aanzien van de diverse betrokken instanties.

Kennelijk worden sinds geruime tijd verwachtingen gesteld op de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij die de intentie heeft laten blijken om op te treden.

Kan de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs mij meedelen welke maatregelen in deze aangelegenheid in het werk gesteld worden en welke realistische vooruitzichten hij inzake sanering van de Voer kan formuleren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 298
van 10 juni 1985
van de heer D. VERVAET

Parkzone te Zellik — Storten van afvalgrond en kappen van zieke bomen

Het gebied van ongeveer 2 ha, tussen het Bruegelpark en de Coppensstraat te Zellik heeft op het gewestplan de bestemming van parkzone. Deze zone, die eigendom is van de NV Huisvesting, lijkt momenteel echter meer op een stortplaats dan op een parkzone.

Naar verluidt werd de bedoelde zone opgevuld met afvalgronden waardoor na enige tijd alle bomen afstierven en dan ook geveld werden. Het storten van afvalgrond en het kappen van de zieke bomen gebeurde zonder vergunning.

Kan de geachte Minister deze kwestie onderzoeken en ervoor zorgen dat het beschermde gebied in zijn oorspronkelijke staat wordt hersteld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Ik heb OVAM opdracht gegeven het probleem grondig te onderzoeken.

Het geachte lid zal van het resultaat van het onderzoek op de hoogte worden gehouden.

Vraag nr. 300
van 12 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Zeebrugge — Aanleggen van diepwaterkaai

Er bestaan plannen om in Zeebrugge een diepwaterkaai aan te leggen. Men wil aldaar een nieuwe industriële groeipool maken door het stimuleren van vervuilende basisindustrie in de metaal- en chemische sector.

De uitbouw van een diepwaterkaai met aanvoer van massagoederen (allerhande grondstoffen) wordt door belanghebbende doorgedrukt en vormt de eerste stap naar een ecologische ramp voor die streek.

Kan de Minister mij het volgende meedelen?

1. Of hij in dit verband enige kennis heeft of om advies werd gevraagd inzake de concretisering van deze plannen? Hebben zulke ministeriële contacten voor andere projecten plaatsgevonden? Zo ja, wanneer en voor welke projecten?
2. Wat zal de Vlaamse Executieve ondernemen bij eventuele goedkeuring en uitwerking van deze plannen tegen milieubevuilende bedrijven?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 301
van 12 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Stortplaats te Emblem (Ranst) — Sanering van illegaal stortterrein

De stortplaats langsheen de Dorpstraat te Emblem (Ranst) werd op bevel gesloten en door OVAM werd een intensieve controle in de Kleine Netevallei uitgevoerd. De nodige maatregelen werden getroffen om de sanering van de bestaande stortterreinen door te voeren.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoe ver staat het nu met de sanering van dit illegaal stortterrein?
2. Wat werd door de Vlaamse Executieve ondernomen om de schuldigen ter verantwoording te roepen? Wat is hiervan het resultaat?

3. De omwonenden vrezen dat door het jarenlang storten van industrieel afval in dit **Waterrijk gebied** het grondwater ter plekke bezoedeld is. **Werd** ooit in opdracht van de Vlaamse Executieve grondwateranalyses uitgevoerd van het **stortterrein** of zijn er analyses ter zake bekend? **Zo ja, wat** waren de resultaten? In ontkennend geval, **waarom** werden er geen watermonsters genomen? Dit stortterrein grenst toch aan het drinkwaterkanaal (Netekanaal) waarvan 1 miljoen mensen gebruik maken.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 302
van 12 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Bedrijven Bayer-Antwerpen en NV Chemicals-Gent — Vergunning voor storten van afvalzuren in de Noordzee

Ik lees dat de Minister de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu geadviseerd heeft om aan de bedrijven Bayer-Antwerpen en NV Chemicals te Gent een nieuwe vergunning te geven voor het dumpen van afvalzuren van de TI02-productie in de Noordzee voor de duur van twee jaar. Hiermee wordt de EG-richtlijn door België met verschillende jaren vertraagd.

Kan de Minister mij bevestigen dat hij inderdaad in dit verband gunstig heeft geadviseerd en op basis van welke criteria hij tot zulk besluit is gekomen? Werd hier niet het belang leefmilieu alweer ondergeschikt gemaakt aan het economisch belang?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil